

Dziennik Urzędowy L 320

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

3 grudnia 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja dotycząca wejścia w życie Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyny na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej 1

2011/790/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 14 listopada 2011 r. w sprawie podpisania dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Środkowoafrykańską dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej (FLEGT) 2

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1256/2011 z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na 2012 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb stosowane na wodach Morza Bałtyckiego oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 1124/2010 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1257/2011 z dnia 23 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 810/2008 otwierające kontyngenty taryfowe na wysokiej jakości świeżą, chłodzoną i mrożoną wołowinę i mrożone mięso bawole oraz ustalające zarządzanie nimi 12

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1258/2011 z dnia 2 grudnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów azotanów w środkach spożywczych ⁽¹⁾	15
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1259/2011 z dnia 2 grudnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów dioksyn, polichlorowanych bifenyli o działaniu podobnym do dioksyn i polichlorowanych bifenyli o działaniu niepodobnym do dioksyn w środkach spożywczych ⁽¹⁾	18
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1260/2011 z dnia 2 grudnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 945/2010 przyjmujące plan podziału pomiędzy państwa członkowskie środków zapisanych w roku budżetowym 2011 na dostawy żywności pochodzącej z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej potrzebujące w UE i wprowadzające odstępstwa od określonych przepisów rozporządzenia (UE) nr 807/2010 ...	24
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1261/2011 z dnia 2 grudnia 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ...	26

DECYZJE

2011/791/UE:

★ Decyzja Rady z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie zmiany decyzji 2011/734/UE skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanych za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu	28
--	----

2011/792/WPZiB:

★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa Atalanta/4/2011 z dnia 2 grudnia 2011 r. w sprawie mianowania dowódcy sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta)	32
---	----

2011/793/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 19 października 2011 r. w sprawie stanowiska Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ds. Rolnictwa utworzonego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi, w odniesieniu do zmiany załącznika 9 do tej Umowy	33
---	----

2011/794/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 30 listopada 2011 r. ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach środków stosowanych w stanach zagrożenia, przedsięwziętych w celu zwalczania ptasiej grypy w Niderlandach w 2010 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8714)	37
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja dotycząca wejścia w życie Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyny na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej

Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyny na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej⁽¹⁾ wejdzie w życie z dniem 6 grudnia 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 30.11.2011, s. 11.

DECYZJA RADY

z dnia 14 listopada 2011 r.

w sprawie podpisania dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Środkowoafrykańską dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej (FLEGT)

(2011/790/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 3 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W maju 2003 r. Komisja Europejska przyjęła komunikat skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany: „Egzekwowanie prawa, zarządzanie i handel w dziedzinie leśnictwa (Forest Law Enforcement, Governance and Trade – FLEGT): wniosek w sprawie planu działania UE”, w którym wezwała do podjęcia środków mających na celu rozwiązanie problemu nielegalnego pozyskiwania drewna poprzez opracowanie dobrowolnych umów o partnerstwie z państwami produkującymi drewno. Rada przyjęła konkluzje dotyczące planu działania w październiku 2003 r.⁽¹⁾, a w dniu 11 lipca 2005 r. Parlament Europejski przyjął w tej sprawie rezolucję⁽²⁾.
- (2) W dniu 5 grudnia 2005 r. Rada upoważniła Komisję do otwarcia negocjacji w sprawie umowy o partnerstwie mającej na celu wprowadzenie w życie planu działania Unii w zakresie FLEGT.
- (3) W dniu 20 grudnia 2005 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 2173/2005⁽³⁾ ustanawiające system zezwoleń FLEGT na przywóz drewna do Unii Europejskiej z krajów, z którymi Unia zawarła dobrowolne umowy o partnerstwie.
- (4) Negocjacje z Republiką Środkowoafrykańską zakończono, a dobrowolną umowę o partnerstwie pomiędzy

Unią Europejską a Republiką Środkowoafrykańską dotyczącą egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej (FLEGT) (zwaną dalej „umową”) parafowano w dniu 21 grudnia 2010 r.

- (5) Umowa powinna zostać podpisana, z zastrzeżeniem jej zawarcia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zezwala się w imieniu Unii na podpisanie Umowy pomiędzy Unią Europejską a Republiką Środkowoafrykańską dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej (FLEGT) (zwaną dalej „Umową”), z zastrzeżeniem zawarcia tej Umowy⁽⁴⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby umocowanej do podpisania Umowy w imieniu Unii, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 listopada 2011 r.

W imieniu Rady

M. SAWICKI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 268 z 7.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, s. 482.

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 30.12.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Tekst Umowy zostanie opublikowany razem z decyzją w sprawie jej zawarcia.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1256/2011

z dnia 30 listopada 2011 r.

w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na 2012 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb stosowane na wodach Morza Bałtyckiego oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 1124/2010

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 43 ust. 3 Traktatu stanowi, że Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje środki dotyczące ustalenia i przydziału uprawnień do połowów.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾ zawiera wymóg ustanowienia środków regulujących kwestię dostępu do wód i zasobów oraz zrównoważonej działalności połowowej z uwzględnieniem dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, a w szczególności sprawozdania przygotowanego przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STEF), jak również uwzględniając wszelkie opinie uzyskane od regionalnych komitetów doradczych.
- (3) Rada zobowiązana jest do przyjęcia środków dotyczących ustalenia i przydziału uprawnień do połowów w podziale na łowiska lub grupy łowisk, w tym – w stosownych przypadkach – określonych warunków, które są funkcjonalnie z nimi związane. Uprawnienia do połowów należy rozdzielić między państwa członkowskie w taki sposób, żeby każdemu państwu członkowskiemu zapewnić względną stabilność działalności połowowej dla każdego stada lub łowiska oraz z należytych uwzględnieniem celów wspólnej polityki rybołówstwa ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 2371/2002.
- (4) Poziomy całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) należy ustalać na podstawie dostępnych opinii naukowych, z uwzględnieniem aspektów biologicznych i społeczno-ekonomicznych, gwarantując jednocześnie

sprawiedliwe traktowanie sektorów rybołówstwa, a także w świetle opinii wyrażanych podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami, w szczególności podczas posiedzeń z Komitetem Doradczym ds. Rybołówstwa i Akwakultury oraz odpowiednimi regionalnymi komitetami doradczymi.

- (5) W odniesieniu do stad objętych szczegółowymi planami wieloletnimi uprawnienia do połowów należy ustalać zgodnie z zasadami określonymi w tych planach. Limity połowowe oraz ograniczenia nakładów połowowych dla stad dorsza w Morzu Bałtyckim należy zatem ustanowić zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1098/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiającym wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów⁽²⁾ („plan dotyczący dorsza w Morzu Bałtyckim”).
- (6) W świetle najnowszej opinii naukowej można wprowadzić elastyczność w zarządzaniu nakładem połowowym dla zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim bez szkody dla planu dotyczącego dorsza w Morzu Bałtyckim i bez spowodowania zwiększenia śmiertelności połowowej. Taka elastyczność umożliwiłaby skuteczniejsze zarządzanie nakładem połowowym, gdy kwoty nie zostały przydzielone jednokowo flocie państwa członkowskiego, i ułatwiłaby szybką reakcję na przenoszenie kwot. Państwo członkowskie powinno zatem mieć możliwość przydzielenia statkom pływającym pod ich banderą dodatkowej liczby dni przebywania poza portem, gdy taka sama liczba dni przebywania poza portem została odebrana innym statkom pływającym pod banderą tego państwa członkowskiego.
- (7) W świetle najnowszej opinii naukowej, stosowne jest wprowadzenie już w roku 2011 takiej elastyczności w zarządzaniu nakładem połowowym w ramach planu dotyczącego dorsza w Morzu Bałtyckim. W związku z tym należy odpowiednio zmienić załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) nr 1124/2010 z dnia 29 listopada 2010 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2011 w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb na wodach Morza Bałtyckiego⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 318 z 4.12.2010, s. 1.

- (8) Korzystanie z uprawnień do połowów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu powinno podlegać rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 33 i 34 dotyczącym odpowiednio zapisu połowów i nakładu połowowego oraz przekazywania danych dotyczących wyczerpania uprawnień do połowów. Należy zatem określić kody dotyczące wyładunków stad objętych niniejszym rozporządzeniem, jakie państwa członkowskie powinny stosować, przesyłając dane Komisji.
- (9) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzającego dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami ⁽²⁾, niezbędne jest określenie stad, które podlegają różnym środkom w nim ustanowionym.
- (10) Aby uniknąć przerwy w działalności połowowej oraz w celu zapewnienia rybakom unijnym środków utrzymania ważne jest otwarcie tych połowów z dniem 1 stycznia 2012 r. Ponieważ jednak rozporządzenie (UE) nr 1124/2010 stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r., postanowienia niniejszego rozporządzenia pozwalające na elastyczne zarządzanie nakładem połowowym w odniesieniu do zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim powinny być stosowane ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r. Ze względu na pilny charakter sprawy, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego publikacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustala uprawnienia do połowów na rok 2012 dla pewnych stad ryb i grup stad ryb na wodach Morza Bałtyckiego oraz zmienia rozporządzenie (UE) nr 1124/2010 w odniesieniu do zarządzania nakładem połowowym dla dorsza w Morzu Bałtyckim.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do statków UE prowadzących działalność na Morzu Bałtyckim.

Artykuł 3

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) obszary ICES (Międzynarodowej Rady Badań Morza) oznaczają obszary geograficzne określone w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 2187/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Belt i Sund poprzez zastosowanie środków technicznych ⁽³⁾;
- b) „Morze Bałtyckie” oznacza podrejon ICES 22–32;
- c) „statek UE” oznacza statek rybacki pływający pod banderą jednego z państw członkowskich i zarejestrowany w Unii;
- d) „całkowity dopuszczalny połów (TAC)” oznacza ilość, którą można odłowić każdego roku z poszczególnych stad;
- e) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Unii, państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu;
- f) „dzień przebywania poza portem” oznacza dowolny nieprzerwany okres 24 godzin lub jego część, kiedy statek przebywa poza portem.

ROZDZIAŁ II

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW

Artykuł 4

TAC i jego przydziały

Wielkości TAC, ich przydział poszczególnym państwom członkowskim oraz – w stosownych przypadkach – warunki, które są funkcjonalnie z nimi związane, zostały określone w załączniku I.

Artykuł 5

Szczegółowe przepisy dotyczące przydziałów

1. Przydział uprawnień do połowów dla państw członkowskich określony w niniejszym rozporządzeniu pozostaje bez uszczerbku dla:
- a) wymian dokonywanych na podstawie art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;
- b) ponownych przydziałów dokonywanych na podstawie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- c) dodatkowych wyładunków dozwolonych na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96;
- d) ilości zatrzymanych na podstawie art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96;
- e) odliczeń dokonywanych na podstawie art. 37, 105, 106 i 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.2005, s. 1.

2. Jeżeli w załączniku I do niniejszego rozporządzenia nie stwierdzono inaczej, art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 stosuje się do stad, dla których obowiązuje TAC przezornościowy, a art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 4 tego rozporządzenia stosuje się do stad, dla których obowiązuje TAC analityczny.

Artykuł 6

Warunki wyładunku połowów i przyłowów

Ryby pochodzące ze stad, dla których ustalono limity połowowe, są zatrzymywane na burcie lub wyładowywane wyłącznie, jeżeli:

- a) połowów dokonały statki państwa członkowskiego posiadającego określoną kwotę i kwota ta nie została wyczerpana; lub
- b) połowy stanowią część kwoty unijnej, która nie została przydzielona państwom członkowskim w ramach kwot i ta unijna kwota nie została wyczerpana.

Artykuł 7

Ograniczenia nakładu połowowego

1. Ograniczenia nakładu połowowego określono w załączniku II.
2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do podrejonów ICES 27 i 28.2, chyba że Komisja podejmie decyzję na podstawie art. 29 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1098/2007 o wyłączeniu tych podrejonów z ograniczeń przewidzianych w art. 8 ust. 1 lit. b), ust. 3, 4 i 5 oraz w art. 13 tego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2011 r.

3. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do podrejonu ICES 28.1, chyba że Komisja podejmie decyzję na podstawie art. 29 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1098/2007 o zastosowaniu do tego podrejonu ograniczeń przewidzianych w art. 8 ust. 1 lit. b), ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1098/2007.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 8

Przekazywanie danych

Państwa członkowskie, przysyłając Komisji na podstawie art. 33 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dane odnoszące się do wyładunków ilości złowionych stad, stosują kody stad wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Zmiana rozporządzenia Rady (UE) nr 1124/2010

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) nr 1124/2010 zastępuje się tekstem zawartym w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Artykuł 9 stosuje się jednak ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r.

W imieniu Rady

J. VINCENT-ROSTOWSKI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WIELKOŚCI TAC OBOWIĄZUJĄCE DLA STATKÓW UE NA OBSZARACH, GDZIE WPROWADZONO TAC, W PODZIALE NA GATUNKI I OBSZARY

W tabelach poniżej określono wielkości TAC i kwoty (w tonach wagi w relacji pełnej, o ile nie określono inaczej) w podziale na gatunki oraz – w stosownych przypadkach – warunki, które są funkcjonalnie z nimi związane.

Odniesienia do obszarów połowowych oznaczają odniesienia do obszarów ICES, o ile nie określono inaczej.

W granicach każdego obszaru stada ryb określa się zgodnie z porządkiem alfabetycznym łacińskich nazw gatunków.

Na użytek niniejszego rozporządzenia podaje się poniższą tabelę z nazwami łacińskimi i odpowiadającymi im nazwami zwyczajowymi:

Nazwa systematyczna	Kod alfa-3	Nazwa zwyczajowa
<i>Clupea harengus</i>	HER	Śledź
<i>Gadus morhua</i>	COD	Dorsz
<i>Pleuronectes platessa</i>	PLE	Gładzica
<i>Salmo salar</i>	SAL	Łosoś atlantycki
<i>Sprattus sprattus</i>	SPR	Szprot

Gatunek: Śledź <i>Clupea harengus</i>		Obszar: Podrejony 30–31 HER/3D30.; HER/3D31.	
Finlandia	86 905		
Szwecja	19 095		
Unia	106 000		
TAC	106 000	TAC analityczny	

Gatunek: Śledź <i>Clupea harengus</i>		Obszar: Podrejony 22–24 HER/3B23.; HER/3C22.; HER/3D24.	
Dania	2 930		
Niemcy	11 532		
Finlandia	1		
Polska	2 719		
Szwecja	3 718		
Unia	20 900		
TAC	20 900	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	

Gatunek: Śledź <i>Clupea harengus</i>		Obszar: Wody UE podrejonów 25–27, 28.2, 29 i 32 HER/3D25.; HER/3D26.; HER/3D27.; HER/3D28.; HER/3D29.; HER/3D32.
Dania	1 725	
Niemcy	457	
Estonia	8 810	
Finlandia	17 197	
Łotwa	2 174	
Litwa	2 289	
Polska	19 537	
Szwecja	19 095	
Unia	78 417	
TAC	Nie dotyczy	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

Gatunek: Śledź <i>Clupea harengus</i>		Obszar: Podrejon 28.1 HER/03D.RG
Estonia	14 120	
Łotwa	16 456	
Unia	30 576	
TAC	30 576	TAC analityczny

Gatunek: Dorsz <i>Gadus morhua</i>		Obszar: Wody UE podrejonów 25–32 COD/3D25.; COD/3D26.; COD/3D27.; COD/3D28.; COD/3D29.; COD/3D30.; COD/3D31.; COD/3D32.
Dania	15 587	
Niemcy	6 200	
Estonia	1 519	
Finlandia	1 193	
Łotwa	5 795	
Litwa	3 818	
Polska	17 947	
Szwecja	15 791	
Unia	67 850	
TAC	Nie dotyczy	TAC analityczny

Gatunek:	Dorsz <i>Gadus morhua</i>	Obszar:	Podrejon 22–24 COD/3B23.; COD/3C22.; COD/3D24.
Dania	9 298		
Niemcy	4 546		
Estonia	206		
Finlandia	183		
Łotwa	769		
Litwa	499		
Polska	2 487		
Szwecja	3 312		
Unia	21 300		
TAC	21 300		TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Gatunek:	Gładzica <i>Pleuronectes platessa</i>	Obszar:	Wody UE podrejonów 22–32 PLE/3B23.; PLE/3C22.; PLE/3D24.; PLE/3D25.; PLE/3D26.; PLE/3D27.; PLE/3D28.; PLE/3D29.; PLE/3D30.; PLE/3D31.; PLE/3D32.
Dania	2 070		
Niemcy	230		
Polska	433		
Szwecja	156		
Unia	2 889		
TAC	2 889		TAC przezornościowy Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Gatunek:	Łosoś atlantycki <i>Salmo salar</i>	Obszar:	Wody UE podrejonów 22–31 SAL/3B23.; SAL/3C22.; SAL/3D24.; SAL/3D25.; SAL/3D26.; SAL/3D27.; SAL/3D28.; SAL/3D29.; SAL/3D30.; SAL/3D31.
Dania	25 396 ⁽¹⁾		
Niemcy	2 826 ⁽¹⁾		
Estonia	2 581 ⁽¹⁾		
Finlandia	31 667 ⁽¹⁾		
Łotwa	16 153 ⁽¹⁾		
Litwa	1 899 ⁽¹⁾		
Polska	7 704 ⁽¹⁾		
Szwecja	34 327 ⁽¹⁾		
Unia	122 553 ⁽¹⁾		
TAC	Nie dotyczy		TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Wyrażona liczbą sztuk ryb.

Gatunek:	Łosoś atlantycki <i>Salmo salar</i>	Obszar:	Wody UE podrejonu 32 SAL/3D32.
Estonia	1 581 ⁽¹⁾		
Finlandia	13 838 ⁽¹⁾		
Unia	15 419 ⁽¹⁾		
TAC	Nie dotyczy	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	

⁽¹⁾ Wyrażona liczbą sztuk ryb.

Gatunek:	Szprot i towarzyszące mu przyłowy <i>Sprattus sprattus</i>	Obszar:	Wody UE podrejonów 22–32 SPR/3B23.; SPR/3C22.; SPR/3D24.; SPR/3D25.; SPR/3D26.; SPR/3D27.; SPR/3D28.; SPR/3D29.; SPR/3D30.; SPR/3D31.; SPR/3D32.
Dania	22 218		
Niemcy	14 076		
Estonia	25 800		
Finlandia	11 631		
Łotwa	31 160		
Litwa	11 272		
Polska	66 128		
Szwecja	42 952		
Unia	225 237 ⁽¹⁾		
TAC	Nie dotyczy	TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	

⁽¹⁾ Co najmniej 92 % wylądunków odliczanych z TAC musi stanowić szprot. Przyłowy śledzia są odliczane z pozostałych 8 % TAC.

ZAŁĄCZNIK II

OGRANICZENIA NAKŁADU POŁOWOWEGO

1. Państwa członkowskie przyznają statkom rybackim pływającym pod swoją banderą i prowadzącym połowy z użyciem włoków, niewodów duńskich lub podobnych narzędzi połowowych o rozmiarze oczek równym co najmniej 90 mm, lub z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplatających lub drygawic o rozmiarze oczek równym co najmniej 90 mm, za pomocą sznurów stawnych dennych kotwiczonych, takli (z wyjątkiem takli dryfujących), węd ręcznych oraz węd ciągnionych prawo do maksymalnie:
 - a) 163 dni przebywania poza portem w podrejonach 22–24 ICES, z wyjątkiem okresu od dnia 1 do dnia 30 kwietnia, kiedy to ma zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1098/2007; oraz
 - b) 160 dni przebywania poza portem w podrejonach 25–28 ICES, z wyjątkiem okresu od dnia 1 lipca do dnia 31 sierpnia, kiedy to ma zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1098/2007.
 2. Roczna maksymalna liczba dni przebywania poza portem, podczas których statek może być obecny na dwóch obszarach, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b), połowiąc narzędziami połowowymi określonymi w pkt 1, nie może przekraczać maksymalnej liczby dni przebywania poza portem przyznanej dla jednego z tych dwóch obszarów.
 3. W drodze odstępstwa od pkt 1 i 2, gdy wymaga tego skuteczne zarządzanie uprawnieniami do połowów, państwo członkowskie może przyznać statkom rybackim pływającym pod jego banderą dodatkowe dni przebywania poza portem, w przypadku gdy taka sama liczba dni przebywania poza portem została odebrana innym statkom pływającym pod jego banderą, podlegającym ograniczeniom nakładu w tym samym obszarze i gdy wyrażona w kW zdolność połowowa każdego ze statków, z których dokonuje się przeniesienia, jest taka sama lub większa niż zdolność połowowa statków, na które dokonuje się przeniesienia. Liczba statków, na które dokonuje się przeniesienia, nie może przekroczyć 10 % liczby wszystkich statków danego państwa członkowskiego wskazanych w pkt 1.
-

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK II

OGRANICZENIA NAKŁADU POŁOWOWEGO

1. Państwa członkowskie przyznają statkom rybackim pływającym pod swoją banderą i prowadzącym połowy z użyciem włoków, niewodów duńskich lub podobnych narzędzi połowowych o rozmiarze oczek równym co najmniej 90 mm, lub z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplatających lub drygawic o rozmiarze oczek równym co najmniej 90 mm, za pomocą sznurów stawnych dennych kotwiczonych, takli (z wyjątkiem takli dryfujących), węd ręcznych oraz węd ciągnionych prawo do maksymalnie:
 - a) 163 dni przebywania poza portem w podrejonach 22–24 ICES, z wyjątkiem okresu od dnia 1 do dnia 30 kwietnia, kiedy to ma zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1098/2007; oraz
 - b) 160 dni przebywania poza portem w podrejonach 25–28 ICES, z wyjątkiem okresu od dnia 1 lipca do dnia 31 sierpnia, kiedy to ma zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1098/2007.
 2. Roczna maksymalna liczba dni przebywania poza portem, podczas których statek może być obecny na dwóch obszarach, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b), połowiąc narzędziami połowowymi określonych w pkt 1, nie może przekraczać maksymalnej liczby dni przebywania poza portem przyznanej dla jednego z tych dwóch obszarów.
 3. W drodze odstępstwa od pkt 1 i 2, gdy wymaga tego skuteczne zarządzanie uprawnieniami do połowów, państwo członkowskie może przyznać statkom rybackim pływającym pod jego banderą dodatkowe dni przebywania poza portem, w przypadku gdy taka sama liczba dni przebywania poza portem została odebrana innym statkom pływającym pod jego banderą, podlegającym ograniczeniom nakładu w tym samym obszarze i gdy wyrażona w kW zdolność połowowa każdego ze statków, z których dokonuje się przeniesienia, jest taka sama lub większa niż zdolność połowowa statków, na które dokonuje się przeniesienia. Liczba statków, na które dokonuje się przeniesienia, nie może przekroczyć 10 % liczby wszystkich statków danego państwa członkowskiego wskazanych w pkt 1.”
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1257/2011

z dnia 23 listopada 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 810/2008 otwierające kontyngenty taryfowe na wysokiej jakości świeżą, chłodzoną i mrożoną wołowinę i mrożone mięso bawole oraz ustalające zarządzanie nimi

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/96 z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie wprowadzania koncesji określonych na liście koncesyjnej CXL sporządzonej w wyniku zakończenia negocjacji GATT XXIV.6 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykułem 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 810/2008 ⁽²⁾ otwarto coroczne kontyngenty taryfowe na wysokiej jakości świeże, chłodzone i mrożone mięso bydlęce objęte kodami CN 0201 i 0202, na produkty objęte kodami CN 0206 10 95 i 0206 29 91 oraz na mrożone mięso bawole bez kości, objęte kodem CN 0202 30 90.
- (2) W art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 810/2008 przyznaje się kontyngent taryfowy na 28 000 ton wołowiny bez kości objętej kodami CN 0201 30 00 i 0206 10 95 w odniesieniu do wybranych kawałków wołowiny odpowiadających dokładnej definicji.
- (3) Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Argentyną na podstawie art. XXIV ust. 6 oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej ⁽³⁾ zatwierdzone decyzją Rady 2011/769/UE ⁽⁴⁾, stanowi o zwiększeniu o 1 500 ton krajowego (Argentyna) kontyngentu taryfowego UE na „mięso z bydła bez kości, świeże lub schłodzone”. Przez cztery pierwsze lata wdrażania kontyngent będzie powiększany o 2 000 ton rocznie. Porozumienie stanowi również o utworzeniu krajowego (Argentyna) kontyngentu taryfowego UE w wysokości 200 ton na „mięso bawole, zamrożone, bez kości”, obejmującego w przypadku Argentyny również mięso „świeże lub schłodzone”.
- (4) Dla zachowania jasności należy określić państwo, z którego pochodzi mięso bawole.

- (5) W art. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 810/2008 przyznaje się kontyngent taryfowy na 1 300 ton mięsa objętego kodami CN 0201 20 90, 0201 30, 0202 20 90, 0202 30, 0206 10 95 i 0206 29 91 w odniesieniu do kawałków wołowiny wysokiej jakości odpowiadających dokładnej definicji.
- (6) Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXIV ust. 6 oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej ⁽⁵⁾ zatwierdzone decyzją Rady 2011/767/UE ⁽⁶⁾, stanowi o wprowadzeniu zmiany w definicji kontyngentu taryfowego UE w wysokości 1 300 ton na „wołowinę wysokiej jakości”.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 810/2008.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 810/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) 66 750 ton na wysokiej jakości świeże, chłodzone i mrożone mięso bydlęce objęte kodami CN 0201 i 0202 oraz na produkty objęte kodami CN 0206 10 95 i 0206 29 91. Całkowita ilość w okresie przywozu 2011/2012 wynosi 66 625 ton, a w okresach przywozu 2012/2013, 2013/2014 i 2014/2015 – 67 250 ton.”;
 - b) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) 2 250 ton na mrożone mięso bawole bez kości, objęte kodem CN 0202 30 90, wyrażone w masie mięsa bez kości, pochodzące z Australii. Kontyngent ten nosi numer porządkowy 09.4001.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 20.6.1996, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 219 z 14.8.2008, s. 3.⁽³⁾ Dz.U. L 317 z 30.11.2011, s. 11.⁽⁴⁾ Dz.U. L 317 z 30.11.2011, s. 10.⁽⁵⁾ Dz.U. L 317 z 30.11.2011, s. 3.⁽⁶⁾ Dz.U. L 317 z 30.11.2011, s. 2.

c) dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) 200 ton na »mięso bawole bez kości, świeże, schłodzone lub zamrożone« objęte kodem CN 0201 30 00 i kodem CN 0202 30 90, wyrażone w masie mięsa bez kości, pochodzące z Argentyny. Kontyngent ten nosi numer porządkowy 09.4004.”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) 29 500 ton mięsa bez kości objętego kodami CN 0201 30 00 i 0206 10 95, odpowiadającego następującej definicji:

»Wybrane kawałki wołowiny uzyskane z wołów, młodych wołów lub jałówek, które od chwili odstawienia od matki są wypasane wyłącznie na pastwiskach. Tusze wołowe są sklasyfikowane jako tusze klasy 'JJ', 'J', 'U' lub 'U2', tusze młodych wołów i jałówek są sklasyfikowane jako tusze klasy 'AA', 'A' lub 'B' zgodnie z urzędową klasyfikacją bydła ustanowioną przez Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentos – SAGPyA (argentyński Sekretariat ds. Rolnictwa, Zwierząt, Rybołówstwa i Żywności).«

Całkowita ilość w okresie przywozu 2011/2012 r. wynosi 29 375 ton, a w okresach przywozu 2012/2013, 2013/2014 oraz 2014/2015 zostaje zwiększona do 30 000 ton.

Kawałki są oznakowane zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady (*).

Oznaczenie »wołowina wysokiej jakości« może zostać dodane do informacji na etykiecie.

Kontyngent ten nosi numer porządkowy 09.4450.

(* Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.”;

b) definicja w lit. e) otrzymuje brzmienie:

„Wybrane kawałki wołowiny uzyskane z wypasanych wyłącznie na pastwiskach młodych wołów lub jałówek, których tusze po wypatroszeniu mają masę nie większą niż 370 kilogramów. Tusze są sklasyfikowane jako A, L, P, T lub F, zostały poddane wykrawaniu, tak aby grubość tłuszczu odpowiadała klasie P lub niższej, oraz są zaklasyfikowane do klasy umięśnienia 1 lub 2 zgodnie z systemem klasyfikacji tusz New Zealand Meat Board.”;

3) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przywóz ilości określonych w art. 1 ust. 1 lit. b) i c) oraz w art. 2 lit. a)–e) i lit. g) podlega obowiązkowi przed-

stawienia – w chwili dopuszczenia do swobodnego obrotu – pozwoleń na przywóz wydanych zgodnie z art. 4 lit. a) i b) oraz ust. 2 niniejszego artykułu.”;

4) w art. 10 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do ilości, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b) i c) oraz w art. 2 lit. a)–e) oraz g) niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 376/2008, rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 oraz rozporządzenia (WE) nr 382/2008, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.”;

5) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) nie później niż dnia 31 sierpnia po zakończeniu każdego okresu obowiązywania przywzowowego kontyngentu taryfowego, w odniesieniu do przywzowowego kontyngentu taryfowego o numerze porządkowym 09.4001 i 09.4004 o ilościach produktów, łącznie z powiadomieniami o braku wniosków, dla których wydano pozwolenia na przywóz w poprzednim okresie obowiązywania przywzowowego kontyngentu taryfowego.”;

b) w ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Powiadomienia dotyczące ilości, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b) oraz c) i w art. 2 lit. a)–e) oraz g) niniejszego rozporządzenia, sporządza się zgodnie z załącznikami IV, V i VI do niniejszego rozporządzenia.”;

6) definicja w załączniku I otrzymuje brzmienie:

„Wołowina wysokiej jakości pochodząca z ...

(właściwa definicja)

lub mięso bawole pochodzące z Australii

albo mięso bawole pochodzące z Argentyny.”;

7) w załączniku II tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„MINISTERIO DE ECONOMÍA Y FINANZAS PÚBLICAS:

na mięso pochodzące z Argentyny:

a) odpowiadające definicji podanej w art. 1 ust. 1 lit. c);

b) odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. a)”;

8) w załącznikach IV, V i VI dodaje się numer porządkowy i kraj pochodzenia w brzmieniu:

„09.4004”

„Argentyna”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji*

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1258/2011

z dnia 2 grudnia 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów azotanów w środkach spożywczych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych⁽²⁾ określa najwyższe dopuszczalne poziomy azotanów w niektórych warzywach liściastych.
- (2) W niektórych przypadkach, mimo rozwoju dobrej praktyki rolniczej, przekraczane są najwyższe dopuszczalne poziomy, niektórym państwom członkowskim przyznano więc czasowe odstępstwo dotyczące wprowadzania do obrotu niektórych warzyw liściastych, uprawianych i przeznaczonych do konsumpcji na ich terytorium, w których poziom azotanów jest wyższy niż ustalone najwyższe dopuszczalne poziomy.
- (3) Od czasu wprowadzenia najwyższych dopuszczalnych poziomów azotanów w sałacie i szpinaku przeprowadzono wiele badań dotyczących czynników wpływających na obecność azotanów w tych warzywach oraz na temat środków obniżających zawartość azotanów w sałacie i szpinaku do najniższego możliwego poziomu. Pomimo postępów osiągniętych w dobrej praktyce rolniczej w zakresie obniżania zawartości azotanów w sałacie i szpinaku oraz ścisłego stosowania tej dobrej praktyki, w niektórych regionach Unii niemożliwe jest konsekwentne uzyskanie takich poziomów azotanów w sałacie i świeżym szpinaku, które nie przekraczają obecnych najwyższych dopuszczalnych poziomów. Przyczyną tej sytuacji jest fakt, iż klimat, a w szczególności warunki świetlne, są głównym czynnikiem determinującym zawartość azotanów w sałacie i szpinaku. Tymi warunkami klimatycznymi producent nie może zarządzać ani ich zmieniać.
- (4) Aby dostarczyć aktualne podstawy naukowe długoterminowej strategii zarządzania ryzykiem stwarzanym przez azotany w warzywach, potrzebna była naukowa ocena ryzyka przeprowadzona przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA). W ocenie tej należało uwzględnić wszelkie istotne względy dotyczące ryzyka i korzyści, na przykład zestawienie możliwego negatywnego oddziaływania azotanów z możliwymi pozytywnymi skutkami spożywania warzyw, takimi jak działanie przeciwutleniające lub inne cechy, które w pewien

spół sposób mogą przeciwdziałać zagrożeniom stwarzanym przez azotany i powstające związki nitrozowe lub równoważyć te zagrożenia.

- (5) Na wniosek Komisji panel ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym przyjął w dniu 10 kwietnia 2008 r. opinię naukową dotyczącą azotanów w warzywach⁽³⁾. Panel porównał ryzyko i korzyści związane z narażeniem na azotany w warzywach. Ogólnie rzecz biorąc, narażenie na azotany w warzywach najprawdopodobniej nie może spowodować znacznego zagrożenia dla zdrowia, a zatem przeważają uznane korzystne skutki spożywania warzyw. Panel stwierdził, że należy oceniać indywidualnie takie przypadki, jak sporadycznie występujące pewne okoliczności (np. niekorzystne lokalne/domowe warunki produkcji) w odniesieniu do warzyw stanowiących znaczną część pokarmu lub osoby spożywające duże ilości takich warzyw jak rokieta siewna.
- (6) Po omówieniu właściwych środków oraz obaw dotyczących możliwych zagrożeń dla niemowląt i małych dzieci związanych z krótkoterminowym narażeniem na pobranie z dietą, Komisja poprosiła EFSA o uzupełniające sprawozdanie naukowe dotyczące azotanów w warzywach, bardziej szczegółowo oceniające możliwe zagrożenia dla niemowląt i małych dzieci związane z obecnością azotanów w świeżych warzywach, uwzględniające także krótkoterminowe pobranie z dietą, najnowsze dane dotyczące występowania azotanów w warzywach, bardziej szczegółowe dane dotyczące spożycia warzyw przez niemowlęta i małe dzieci oraz możliwość ustalenia nieco wyższych niż obecne najwyższych dopuszczalnych poziomów azotanów w warzywach liściastych. W dniu 1 grudnia 2010 r. panel przyjął sprawozdanie dotyczące możliwych zagrożeń dla zdrowia publicznego dotyczących niemowląt i małych dzieci, związanych z obecnością azotanów w warzywach liściastych⁽⁴⁾.
- (7) W sprawozdaniu tym panel stwierdził, że narażenie na azotany na obecnym lub planowanym maksymalnym dopuszczalnym poziomie, występujące w świeżym szpinaku po ugotowaniu, najprawdopodobniej nie stwarza zagrożenia dla zdrowia, choć nie można wykluczyć zagrożenia dla niektórych niemowląt spożywających

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5.

⁽³⁾ „Opinion of the Scientific Panel on Contaminants in the Food chain on a request from the European Commission to perform a scientific risk assessment on nitrate in vegetables” (Opinia panelu ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym na wniosek Komisji Europejskiej o sporządzenie naukowej oceny ryzyka dotyczącej azotanów w warzywach), *Dziennik EFSA* (2008) nr 689, s. 1. <http://www.efsa.europa.eu/en/scdocs/doc/689.pdf>

⁽⁴⁾ Panel EFSA ds. środków trujących w łańcuchu pokarmowym (CONTAM); Opinia naukowa dotycząca możliwych zagrożeń dla zdrowia publicznego dotyczących niemowląt i małych dzieci, związanych z obecnością azotanów w warzywach liściastych. *Dziennik EFSA* 2010;8(12):1935.doi:10.2903/j.efsa.2010.1935. <http://www.efsa.europa.eu/en/scdocs/doc/1935.pdf>

szpinak więcej niż raz dziennie. EFSA zauważył, że nie wzięto pod uwagę możliwych zmian obecności azotanów powstałych w procesie przetwarzania żywności, to jest podczas mycia, obierania lub gotowania, gdyż kwestii tej nie można było zbadać ze względu na brak reprezentatywnych danych. Nieuwzględnienie ilościowego wpływu przetwarzania żywności na poziomy azotanów może w konsekwencji prowadzić do przeszacowania narażenia. Ponadto stwierdzono, że poziomy azotanów w sałacie nie stwarzają zagrożenia dla zdrowia dzieci. Zastosowanie obecnych najwyższych dopuszczalnych poziomów azotanów w sałacie i szpinaku lub planowanych najwyższych dopuszczalnych poziomów o 500 mg/kg wyższych niż obecne najwyższe dopuszczalne poziomy miałyby niewielkie znaczenie.

- (8) Właściwe jest zatem nieznaczne podniesienie maksymalnego dopuszczalnego poziomu azotanów w świeżym szpinaku i sałacie, nie stwarzając zagrożenia dla zdrowia publicznego, aby zagwarantować pewność prawa producentom we wszystkich regionach Unii Europejskiej, ściśle przestrzegającym dobrej praktyki rolniczej w celu obniżania zawartości azotanów w szpinaku i sałacie do najniższego możliwego poziomu.
- (9) Ze względu na niekiedy bardzo wysokie poziomy azotanów w rakiemce siewnej należy określić najwyższy dopuszczalny poziom dla tego warzywa. Najwyższy dopuszczalny poziom dla rakiemki siewnej powinien być poddany przeglądowi za 2 lata w celu obniżenia poziomów po zidentyfikowaniu czynników wpływających na zawartość azotanów w rakiemce siewnej oraz po pełnym wdrożeniu w odniesieniu do rakiemki siewnej dobrej praktyki rolniczej minimalizującej obecność azotanów.
- (10) Jako że Komisja powierzyła EFSA zestawienie w jednej bazie danych wszystkich danych dotyczących występowania zanieczyszczeń, w tym azotanów, w żywności, należy przekazywać wyniki bezpośrednio EFSA.

- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1881/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 skreśla się ust. 1, 2 i 3;

2) art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie monitorują poziom azotanów w warzywach mogących zawierać znaczne ilości tych związków, w szczególności w zielonych warzywach liściastych, i regularnie przekazują wyniki EFSA.”;

3) w załączniku sekcja 1: Azotany zastępuje się sekcją znajdującą się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia jego wejścia w życie. Najwyższe dopuszczalne poziomy dla rakiemki siewnej, przewidziane w załączniku pkt 1.5, stosuje się jednak od dnia 1 kwietnia 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„Sekcja 1: Azotany

Środki spożywcze ⁽¹⁾		Najwyższe dopuszczalne poziomy (mg NO ₃ /kg)	
1.1	Świeży szpinak (<i>Spinacia oleracea</i>) ⁽²⁾		3 500
1.2	Szpinak konserwowany, głęboko zmrożony lub zmrożony		2 000
1.3	Świeża sałata (<i>Lactuca sativa</i> L.) (szklarniowa i gruntowa) oprócz sałaty wymienionej w pkt 1.4.	Zbierana od 1 października do 31 marca: sałata uprawiana pod przykryciem sałata uprawiana na otwartej przestrzeni	5 000 4 000
		Zbierana od 1 kwietnia do 30 września: sałata uprawiana pod przykryciem sałata uprawiana na otwartej przestrzeni	4 000 3 000
1.4	Sałata lodowa	Sałata uprawiana pod przykryciem	2 500
		Sałata uprawiana na otwartej przestrzeni	2 000
1.5	Rokietta siewna (<i>Eruca sativa</i> , <i>Diplotaxis</i> sp, <i>Brassica tenuifolia</i> , <i>Sisymbrium tenuifolium</i>)	Zbierana od 1 października do 31 marca	7 000
		Zbierana od 1 kwietnia do 30 września	6 000
1.6	Przetworzona żywność na bazie zbóż oraz żywność dla niemowląt i małych dzieci ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		200*

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1259/2011

z dnia 2 grudnia 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów dioksyn, polichlorowanych bifenyli o działaniu podobnym do dioksyn i polichlorowanych bifenyli o działaniu niepodobnym do dioksyn w środkach spożywczych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalającym najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych⁽²⁾ określono najwyższe dopuszczalne poziomy dioksyn i polichlorowanych bifenyli o działaniu podobnym do dioksyn w szeregu środków spożywczych.
- (2) Dioksyny należą do grupy obejmującej 75 kongenerów polichlorowanych dibenzo-p-dioksyn (PCDD) i 135 kongenerów polichlorowanych dibenzofuranów (PCDF), z których 17 stwarza zagrożenie pod względem toksykologicznym. Polichlorowane bifenyle (PCB) stanowią grupę 209 różnych kongenerów, które można podzielić na dwie grupy, biorąc pod uwagę ich właściwości toksykologiczne: 12 kongenerów wykazuje właściwości toksykologiczne podobne do dioksyn, przez co często określa się je jako „polichlorowane bifenyle o działaniu podobnym do dioksyn” (DL-PCB). Pozostałe polichlorowane bifenyle nie wykazują toksyczności podobnej do dioksyn, ale mają inne właściwości toksykologiczne i są określane jako „polichlorowane bifenyle o działaniu niepodobnym do dioksyn” (NDL-PCB).
- (3) Każdy kongener dioksyn lub polichlorowanych bifenyli o działaniu podobnym do dioksyn wykazuje nieco inny poziom toksyczności. Wprowadzenie koncepcji tzw. współczynników toksyczności (TEF) umożliwiła sumaryczne wyrażenie toksyczności tych różnych kongenerów i ułatwia ocenę ryzyka oraz urzędową kontrolę. Dlatego też wyniki badań analitycznych odnoszące się do wszystkich dioksyn oraz kongenerów polichlorowanych bifenyli o działaniu podobnym do dioksyn stanowiących zagrożenie toksykologiczne są wyrażone w policzalnych jednostkach zwanych równoważnikami toksyczności TCDD (TEQ).
- (4) Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) zorganizowała w dniach 28–30 czerwca 2005 r. warsztaty ekspertów dotyczące wartości TEF uzgodnionych przez WHO w 1998 r. Zmieniono szereg wartości TEF, między innymi dla PCB, oktachlorowanych kongenerów i pentachlorowanych furanów. Dane dotyczące skutków ustalenia nowych wartości TEF oraz najnowszego występowania zgromadzono w sprawozdaniu naukowym Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) „Results of the monitoring of dioxin levels in

food and feed”⁽³⁾ (Wyniki monitorowania poziomów dioksyn w żywności i paszy). Należy zatem dokonać przeglądu najwyższych dopuszczalnych poziomów PCB, biorąc pod uwagę te nowe dane.

- (5) Na wniosek Komisji Europejskiej panel naukowy EFSA ds. zanieczyszczeń w łańcuchu żywnościowym przyjął opinię w sprawie obecności NDL-PCB w paszy i żywności⁽⁴⁾.
- (6) Suma sześciu PCB będących znacznikami lub wskaźnikami (PCB 28, 52, 101, 138, 153 i 180) stanowi około połowy łącznej ilości NDL-PCB obecnych w paszy i żywności. Suma ta jest uznawana za odpowiedni znacznik obecności i narażenia ludzi na NDL-PCB, dlatego powinna zostać określona jako najwyższy dopuszczalny poziom.
- (7) Najwyższe dopuszczalne poziomy określono, biorąc pod uwagę dane dotyczące najnowszego występowania zgromadzone w sprawozdaniu naukowym EFSA „Results of the monitoring of non dioxin-like PCBs in food and feed”⁽⁵⁾ (Wyniki monitorowania poziomów PCB o działaniu niepodobnym do dioksyn w żywności i paszy). Choć możliwe jest osiągnięcie niższych granic oznaczalności (LOQ), można zauważyć, że znaczna liczba laboratoriów stosuje LOQ wynoszące 1 µg/kg tłuszczu lub nawet 2 µg/kg tłuszczu. Jeżeli ustanowiono by bardzo surowe poziomy maksymalne, wyrażanie wyników badań analitycznych jako górnej granicy prowadziłyby w niektórych przypadkach do poziomu zbliżonego do najwyższego dopuszczalnego poziomu, nawet w przypadku gdy nie oznaczono PCB. Uznano także, że dane dla niektórych kategorii żywności nie są zbyt obszerne. Właściwe byłoby zatem dokonanie przeglądu najwyższych dopuszczalnych poziomów za 3 lata, w oparciu o bardziej obszerną bazę danych uzyskaną przy pomocy metody analizy o dostatecznej wrażliwości do celów oznaczania niskich poziomów.
- (8) Finlandii i Szwecji przyznano odstępstwo na wprowadzanie do obrotu ryb z regionu Morza Bałtyckiego przeznaczonych do spożycia na terytoriach tych państw, o poziomach dioksyn przekraczających najwyższe dopuszczalne poziomy ustanowione dla dioksyn oraz sumy dioksyn i DL-PCB w rybach. Wspomniane państwa członkowskie spełniły warunki dotyczące informowania konsumentów o zaleceniach żywieniowych. Corocznie przedkładają one Komisji wyniki monitorowania przez nie poziomów dioksyn w rybach pochodzących z regionu Morza Bałtyckiego oraz środków mających na celu zmniejszenie narażenia ludzi na dioksyny z regionu Morza Bałtyckiego.

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2010; 8(3):1385, <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/1385.pdf>

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA (2005) 284, s. 1, <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/284.pdf>

⁽⁵⁾ Dziennik EFSA 2010; 8(7):1701, <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/1701.pdf>

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5.

- (9) Na podstawie wyników monitorowania poziomów dioksyn i DL-PCB prowadzonego przez Finlandię i Szwecję możliwe było ograniczenie przyznanego odstępstwa do niektórych gatunków ryb. Z uwagi na utrzymującą się obecność dioksyn i PCB w środowisku, a co za tym idzie w rybach, właściwe jest bezterminowe przyznanie tego odstępstwa.
- (10) W odniesieniu do dziko odławianego łososia Łotwa zwróciła się o odstępstwo podobne do tego przyznanego Finlandii i Szwecji. W tym celu Łotwa wykazała, że narażenie ludzi na dioksyny i DL-PCB na jej terytorium nie przekracza najwyższego średniego poziomu w którymkolwiek z państw członkowskich oraz że w celu uniknięcia ewentualnego zagrożenia dla zdrowia wprowadzono system zapewniający pełne informowanie konsumentów o zaleceniach żywieniowych w odniesieniu do ograniczeń spożycia tych gatunków ryb z regionu Morza Bałtyckiego przez wskazane najbardziej narażone grupy ludności. Ponadto należy prowadzić monitorowanie poziomów dioksyn i DL-PCB w rybach z regionu Morza Bałtyckiego i składać sprawozdania Komisji dotyczące rezultatów i środków, które przedsięwzięto w celu ograniczenia narażenia ludzi na dioksyny i DL-PCB obecne w rybach z regionu Morza Bałtyckiego. Wprowadzono niezbędne środki w celu dopilnowania, aby ryby i produkty rybne niezgodne z unijnymi najwyższymi dopuszczalnymi poziomami dla PCB nie były wprowadzane do obrotu w innych państwach członkowskich.
- (11) Z uwagi na to, że schemat zanieczyszczenia NDL-PCB w rybach z regionu Morza Bałtyckiego wykazuje podobieństwa do zanieczyszczenia dioksynami i DL-PCB oraz z uwagi na to, że NDL-PCB są bardzo trwałe w środowisku, właściwe jest przyznanie podobnego odstępstwa w odniesieniu do obecności NDL-PCB jak dla dioksyn i DL-PCB w rybach z regionu Morza Bałtyckiego.
- (12) Zwrócono się do EFSA o przedstawienie opinii naukowej w sprawie obecności dioksyn i PCB o działaniu podobnym do dioksyn w wątrobie owiec i jeleniowatych oraz stosowności ustanowienia najwyższych dopuszczalnych poziomów dla dioksyn i PCB w wątrobie i produktach pochodnych w odniesieniu do produktu, a nie w przeliczeniu na zawartość tłuszczu, jak wygląda to obecnie. Przepisy dotyczące wątroby i produktów pochodnych, w szczególności wątroby owiec i jeleniowatych, powinny zatem zostać poddane przeglądowi, kiedy opinia EFSA będzie dostępna. Tymczasem właściwe jest ustanowienie najwyższego dopuszczalnego poziomu dla dioksyn i PCB w przeliczeniu na zawartość tłuszczu.
- (13) Żywność zawierająca mniej niż 1 % tłuszczu była do tej pory wyłączona z najwyższego dopuszczalnego poziomu dla dioksyn i DL-PCB, z uwagi na to, że żywność tego rodzaju zazwyczaj tylko w niewielkim stopniu przyczynia się do narażenia człowieka. Odnotowano jednak przypadki żywności zawierającej mniej niż 1 % tłuszczu, w której poziom dioksyn i DL-PCB w tłuszczu były bardzo wysokie. Właściwe jest zatem stosowanie najwyższego dopuszczalnego poziomu do takiej żywności, ale w odniesieniu do produktu. Biorąc pod uwagę fakt, że najwyższy dopuszczalny poziom ustanowiono w odniesieniu do produktu dla niektórych rodzajów żywności o niskiej zawartości tłuszczu, właściwe jest stosowanie najwyższego dopuszczalnego poziomu w odniesieniu do produktu dla żywności zawierającej mniej niż 2 % tłuszczu.
- (14) W świetle danych z monitorowania dotyczących dioksyn i DL-PCB w żywności dla niemowląt i małych dzieci właściwe jest określenie szczególnych, niższych najwyższych dopuszczalnych poziomów dla dioksyn i DL-PCB w żywności dla niemowląt i małych dzieci. Niemiecki Federalny Instytut ds. Oceny Ryzyka zwrócił się do EFSA z konkretnym wnioskiem o dokonanie oceny ryzyka dla niemowląt i małych dzieci związanego z obecnością dioksyn i PCB o działaniu podobnym do dioksyn w żywności dla niemowląt i małych dzieci. Przepisy dotyczące żywności dla niemowląt i małych dzieci powinny zatem zostać poddane przeglądowi, kiedy opinia EFSA będzie dostępna.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1881/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) tytuł „Czasowe odstępstwa” otrzymuje brzmienie „Odstępstwa”;
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W drodze odstępstwa od art. 1 Finlandia, Szwecja i Łotwa mogą zezwalać na wprowadzanie do obrotu na swoich rynkach dziko odławianego łososia (*Salmo salar*) i produktów z niego otrzymywanych, pochodzących z regionu Morza Bałtyckiego i przeznaczonych do spożycia na ich terytorium, w których poziom dioksyn i/lub PCB o działaniu podobnym do dioksyn i/lub PCB o działaniu niepodobnym do dioksyn jest wyższy od poziomów określonych w pkt 5.3 załącznika, pod warunkiem że wprowadzony zostanie system zapewniający pełne informowanie konsumentów o zaleceniach żywieniowych w odniesieniu do ograniczeń spożycia dziko odławianego łososia pochodzącego z regionu Morza Bałtyckiego oraz produktów z niego otrzymywanych, przez wskazane najbardziej narażone grupy ludności, w celu uniknięcia potencjalnego zagrożenia dla zdrowia.

Finlandia, Szwecja i Łotwa nadal stosują niezbędne środki w celu dopilnowania, aby dziko odławiany łosoś i produkty z niego otrzymywane niezgodne z pkt 5.3 załącznika nie były wprowadzane do obrotu w innych państwach członkowskich.

Finlandia, Szwecja i Łotwa przedkładają Komisji coroczne sprawozdania dotyczące środków, które przedsięwzięły, aby skutecznie informować wskazane najbardziej narażone grupy ludności o zaleceniach żywieniowych oraz dopilnować, aby dziko odławiany łosoś i produkty z niego otrzymywane niezgodne z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami nie były wprowadzane do obrotu w innych państwach członkowskich. Przedkładają także dowody skuteczności tych środków.”;

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W drodze odstępstwa od art. 1 Finlandia i Szwecja mogą zezwalać na wprowadzanie na swoje rynki dziko odławianego śledzia większego niż 17 cm (*Clupea harengus*), dziko odławianego golca (*Salvelinus* spp.), dziko odławianego minoga rzeczno (*Lampetra fluviatilis*) i dziko odławianego pstrąga (*Salmo trutta*) oraz produktów z nich otrzymywanych, pochodzących z regionu Morza Bałtyckiego i przeznaczonych do spożycia na ich terytorium, w których poziom dioksyn lub PCB o działaniu podobnym do dioksyn lub PCB o działaniu niepodobnym do dioksyn jest wyższy od poziomów określonych w pkt 5.3 załącznika, pod warunkiem że wprowadzony zostanie system zapewniający pełne informowanie konsumentów o zaleceniach żywieniowych w odniesieniu do ograniczeń spożycia dziko odławianego śledzia większego niż 17 cm, dziko odławianego golca, dziko odławianego minoga rzeczno i dziko odławianego pstrąga, pochodzących z regionu Morza Bałtyckiego oraz produktów z nich otrzymywanych przez wskazane najbardziej narażone grupy ludności, w celu uniknięcia potencjalnego zagrożenia dla zdrowia.

Finlandia i Szwecja nadal stosują niezbędne środki w celu dopilnowania, aby dziko odławiany śledź większy niż 17 cm, dziko odławiany golec, dziko odławiany minóg rzeczny i dziko odławiany pstrąg i produkty

z nich otrzymywane, niezgodne z pkt 5.3 załącznika nie były wprowadzane do obrotu w innych państwach członkowskich.

Finlandia i Szwecja przedkładają Komisji coroczne sprawozdania dotyczące środków, które przedsięwzięły, aby skutecznie informować wskazane najbardziej narażone grupy ludności o zaleceniach żywieniowych oraz dopilnować, aby wymienione ryby i produkty z nich otrzymywane, niezgodne z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami nie były wprowadzane do obrotu w innych państwach członkowskich. Przedkładają także dowody skuteczności tych środków.”;

(2) w załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W sekcji 5: Dioksyny i polichlorowane bifenyle o działaniu podobnym do dioksyn, załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 wprowadza się następujące zmiany:

a) Sekcja 5: Dioksyny i polichlorowane bifenyle o działaniu podobnym do dioksyn otrzymuje brzmienie

„Sekcja 5: Dioksyny i PCB ⁽³¹⁾”

Środki spożywcze		Najwyższe dopuszczalne poziomy		
		Suma dioksyn (WHO-PCDD/F-TEQ) ⁽³²⁾	Suma dioksyn i polichlorowanych bifenyli o właściwościach podobnych do dioksyn (WHO-PCDD/F-PCB-TEQ) ⁽³²⁾	SUMA PCB28, PCB52, PCB101, PCB138, PCB153 i PCB180 (ICES – 6) ⁽³²⁾
5.1	Mięso i produkty mięsne (z wyłączeniem jadalnych podrobów) następujących zwierząt ⁽⁶⁾ :			
	— bydło i owce	2,5 pg/g tłuszczu ⁽³³⁾	4,0 pg/g tłuszczu ⁽³³⁾	40 ng/g tłuszczu ⁽³³⁾
	— drób	1,75 pg/g tłuszczu ⁽³³⁾	3,0 pg/g tłuszczu ⁽³³⁾	40 ng/g tłuszczu ⁽³³⁾
	— świnie	1,0 pg/g tłuszczu ⁽³³⁾	1,25 pg/g tłuszczu ⁽³³⁾	40 ng/g tłuszczu ⁽³³⁾
5.2	Wątroba zwierząt lądowych, o których mowa w pkt 5.1. ⁽⁶⁾ i produkty z niej pochodzące	4,5 pg/g tłuszczu ⁽³³⁾	10,0 pg/g tłuszczu ⁽³³⁾	40 ng/g tłuszczu ⁽³³⁾
5.3	Mięso ryb i produkty rybołówstwa oraz produkty z nich pochodzące ⁽²⁵⁾ ⁽³⁴⁾ , z wyłączeniem — dziko odławianego węgorza — dziko odławianych ryb słodkowodnych, z wyjątkiem gatunków ryb diadromicznych odławianych w wodach słodkich — wątroby ryb i produktów pochodnych — olejów ze zwierząt morskich Najwyższy dopuszczalny poziom w przypadku skorupiaków stosuje się do mięsa z przydatków i odwłoka ⁽⁴⁴⁾ . W przypadku krabów i skorupiaków miękkoodwłokowych (<i>Brachyura</i> i <i>Anomura</i>) dotyczy on mięsa z przydatków.	3,5 pg/g świeżej masy	6,5 pg/g świeżej masy	75 ng/g świeżej masy
5.4	Mięso dziko odławianych ryb słodkowodnych, z wyjątkiem gatunków ryb diadromicznych odławianych w wodach słodkich i produktów z nich pochodzących ⁽²⁵⁾	3,5 pg/g świeżej masy	6,5 pg/g świeżej masy	125 ng/g świeżej masy
5.5	Mięso z dziko odławianego węgorza (<i>Anguilla anguilla</i>) i produkty z niego pochodzące	3,5 pg/g świeżej masy	10,0 pg/g świeżej masy	300 ng/g świeżej masy
5.6	Wątroba ryb i produkty z niej pochodzące z wyjątkiem olejów ze zwierząt morskich, o których mowa w pkt 5.7	—	20,0 pg/g świeżej masy ⁽³⁸⁾	200 ng/g świeżej masy ⁽³⁸⁾
5.7	Oleje ze zwierząt morskich (olej z ryb, olej z wątroby ryb i oleje z innych morskich organizmów przeznaczone do spożycia przez ludzi)	1,75 pg/g tłuszczu	6,0 pg/g tłuszczu	200 ng/g tłuszczu
5.8	Surowe mleko ⁽⁶⁾ i produkty mleczne ⁽⁶⁾ , w tym tłuszcz maślany	2,5 pg/g tłuszczu ⁽³³⁾	5,5 pg/g tłuszczu ⁽³³⁾	40 ng/g tłuszczu ⁽³³⁾

Środki spożywcze		Najwyższe dopuszczalne poziomy		
		Suma dioksyn (WHO-PCDD/F-TEQ) ⁽³²⁾	Suma dioksyn i polichlorowanych bifenyli o właściwościach podobnych do dioksyn (WHO-PCDD/F-PCB-TEQ) ⁽³²⁾	SUMA PCB28, PCB52, PCB101, PCB138, PCB153 i PCB180 (ICES – 6) ⁽³²⁾
5.9	Jaja kurze i wyroby z jaj ⁽⁶⁾	2,5 pg/g tłuszczu ⁽³³⁾	5,0 pg/g tłuszczu ⁽³³⁾	40 ng/g tłuszczu ⁽³³⁾
5.10	Tłuszcz z następujących zwierząt:			
	— bydło i owce	2,5 pg/g tłuszczu	4,0 pg/g tłuszczu	40 ng/g tłuszczu
	— drób	1,75 pg/g tłuszczu	3,0 pg/g tłuszczu	40 ng/g tłuszczu
	— świnie	1,0 pg/g tłuszczu	1,25 pg/g tłuszczu	40 ng/g tłuszczu
5.11	Mieszane tłuszcze zwierzęce	1,5 pg/g tłuszczu	2,50 pg/g tłuszczu	40 ng/g tłuszczu
5.12	Oleje i tłuszcze roślinne	0,75 pg/g tłuszczu	1,25 pg/g tłuszczu	40 ng/g tłuszczu
5.13	Żywność przeznaczona dla niemowląt i małych dzieci ⁽⁴⁾	0,1 pg/g świeżej masy	0,2 pg/g świeżej masy	1,0 ng/g świeżej masy

b) przypis 31 otrzymuje brzmienie:

„⁽³¹⁾ Dioksyny [suma polichlorowanych dibenzo-p-dioksyn (PCDD) i polichlorowanych dibenzofuranów (PCDF) wyrażona jako równoważnik toksyczności określony przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) obliczony przy użyciu współczynników toksyczności określonych przez WHO (WHO-TEF)] oraz suma dioksyn i polichlorowanych bifenyli o działaniu podobnym do dioksyn [suma PCDD, PCDF, i polichlorowanych bifenyli (PCB) wyrażona jako równoważnik toksyczności określony przez WHO obliczony przy użyciu WHO-TEF]. WHO-TEF dla oceny zagrożenia dla ludzi, na podstawie konkluzji Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) – spotkanie ekspertów Międzynarodowego Programu Bezpieczeństwa Chemicznego (IPCS), które odbyło się w Genewie w czerwcu 2005 r. (Martin van den Berg et al., Ponowna ocena współczynników toksyczności dla ludzi i ssaków w odniesieniu do dioksyn i związków dioksynopodobnych, przeprowadzona w 2005 r. przez Światową Organizację Zdrowia. Toxicological Sciences 93(2), 223–241 (2006))

Kongener	Wartość TEF	Kongener	Wartość TEF
Dibenzo-p-dioksyny („PCDD”)		„Dioksynopodobne” PCB Non-orto PCB + Mono-orto PCB	
2,3,7,8 - TCDD	1		
1,2,3,7,8-PeCDD	1	<i>Non-orto PCB</i>	
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB77	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB81	0,0003
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB126	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	PCB169	0,03
OCDD	0,0003		
Polichlorowane dibenzofurany („PCDF”)		<i>Mono-orto PCB</i>	
2,3,7,8-TCDF	0,1		
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03	PCB105	0,00003
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3	PCB114	0,00003
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB118	0,00003
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB123	0,00003
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB156	0,00003
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 157	0,00003
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB167	0,00003
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01	PCB189	0,00003
OCDF	0,0003		

Użyte skróty: T = tetra (cztery); Pe = penta (pięć); Hx = hexa (sześć); Hp = hepta (siedem); O = octa (ośm); CDD = chlorodibenzodoksyna; CDF = chlorodibenzofuran; CB = chlorobifenyl.”;

c) przepisy 33 otrzymuje brzmienie:

„⁽³³⁾ Najwyższy dopuszczalny poziom w przeliczeniu na zawartość tłuszczu nie ma zastosowania do żywności zawierającej < 2 % tłuszczu. W przypadku żywności zawierającej mniej niż 2 % tłuszczu najwyższym dopuszczalnym poziomem mającym zastosowanie jest poziom w odniesieniu do produktu odpowiadający poziomowi w odniesieniu do produktu dla żywności zawierającej 2 % tłuszczu, obliczony z najwyższego dopuszczalnego poziomu określonego w przeliczeniu na zawartość tłuszczu, z wykorzystaniem następującego wzoru:

Najwyższy dopuszczalny poziom wyrażony w odniesieniu do produktu dla żywności zawierającej mniej niż 2 % tłuszczu = najwyższy dopuszczalny poziom dla tej żywności w przeliczeniu na zawartość tłuszczu x 0,02.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1260/2011

z dnia 2 grudnia 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 945/2010 przyjmujące plan podziału pomiędzy państwa członkowskie środków zapisanych w roku budżetowym 2011 na dostawy żywności pochodzącej z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej potrzebujące w UE i wprowadzające odstępstwa od określonych przepisów rozporządzenia (UE) nr 807/2010

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. f) oraz g) w związku z art. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiające agromonetarne porozumienia dotyczące euro ⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Biorąc pod uwagę, że dostępność zapasów interwencyjnych przeznaczonych na program dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących w rocznym planie na 2012 r., przyjętym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 562/2011 ⁽³⁾ jest znacznie mniejsza niż w latach poprzednich, konieczne jest przedłużenie okresu realizacji rocznego planu na 2011 r., przyjętego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 945/2010 ⁽⁴⁾ w celu umożliwienia państwom członkowskim uzupełnienia środków spożywczych, które mają zostać przekazane odbiorcom końcowym w ramach rocznego planu na 2012 r. o środki zaoszczędzone w ramach planu rocznego na 2011.

(2) W wyniku odwołań od procedur przetargowych i opóźnień w odnośnych procedurach sądowych Grecja nie była w stanie dopełnić płatności w przypadku niektórych zakupów produktów żywnościowych na rynku ani wycofać części przyznanej jej ilości masła z unijnych zapasów interwencyjnych. Władze greckie złożyły wniosek do Komisji o przedłużenie terminu ustalonego w art. 3 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 807/2010 z dnia 14 września 2010 r. ustanawiającego szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej potrzebujące w Unii ⁽⁵⁾, oraz terminu ustalonego w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 945/2010. Portugalia przedstawiła podobny wniosek w odniesieniu do terminu płatności ustalonego w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 807/2010. W związku z trudną sytuacją finansową, w jakiej znajdują się wspomniane państwa członkowskie, należy zezwolić im na dopełnienie płatności w odniesieniu do produktów pozyskanych na rynku

oraz umożliwić wycofanie pozostałych ilości z zapasów interwencyjnych, tak aby przydziały te posłużyły do zwiększenia puli produktów żywnościowych rozdzielanych wśród osób najbardziej potrzebujących. Należy zatem zezwolić na przedłużenie wspomnianych dwóch terminów. W celu zapewnienia równego traktowania państw członkowskich, odstępstwa powinny odnosić się do wszystkich operacji płatniczych związanych z produktami pozyskanymi na rynku i wszystkich wycofań przetworów mlecznych z zapasów interwencyjnych w ramach planu rocznego na 2011. Jako że termin płatności w odniesieniu do produktów pozyskanych na rynku ustalono na dzień 1 września, natomiast termin wycofania przetworów mlecznych z unijnych zapasów interwencyjnych wyznaczono na dzień 30 września, wspomniane dwa odstępstwa należy stosować z mocą wsteczną.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 945/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się artykuł 3a w brzmieniu:

„Artykuł 3a

W ramach odstępstwa od art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 807/2010 okres realizacji rocznego planu dystrybucji w 2011 r. kończy się w dniu 29 lutego 2012 r.”;

2) w art. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W ramach odstępstwa od art. 3 ust. 2 akapit pierwszy i trzeci rozporządzenia (UE) nr 807/2010, w odniesieniu do planu dystrybucji w 2011 r., operacja wycofania masła i odtuszczonego mleka w proszku z zapasów interwencyjnych rozpoczyna się dnia 1 czerwca, a kończy dnia 31 grudnia 2011 r. Koszty przechowywania przydzielonej ilości masła i odtuszczonego mleka w proszku z zapasów interwencyjnych w okresie od dnia 30 września do daty faktycznego wycofania z zapasów interwencyjnych, pokrywane są przez państwo członkowskie, któremu przyznano przedmiotowe produkty w ramach planu dystrybucji w 2011 r.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 152 z 11.6.2011, s. 24.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 278 z 22.10.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 242 z 15.9.2010, s. 9.

3) dodaje się artykuł 5a w brzmieniu:

„Artykuł 5a

W ramach odstępstwa od art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 807/2010, w odniesieniu do rocznego planu dystrybucji w 2011 r. i w odniesieniu do produktów, które mają być pozyskane na rynku w zastosowaniu art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (iii) oraz (iv) rozporządzenia (UE) nr 807/2010, płatności za

produkty, które ma dostarczyć podmiot, muszą być dokonane przed dniem 31 grudnia 2011 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 pkt 2 i 3 stosuje się od dnia 31 sierpnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1261/2011**z dnia 2 grudnia 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 3 grudnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 grudnia 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	58,8
	IL	98,1
	MA	39,1
	MK	68,6
	TN	143,0
	TR	75,8
	ZZ	80,6
0707 00 05	EG	193,3
	TR	97,0
	ZZ	145,2
0709 90 70	MA	31,4
	TR	125,9
	ZZ	78,7
0805 10 20	AR	36,9
	BR	41,5
	MA	56,6
	UY	42,5
	ZA	50,9
	ZZ	45,7
0805 20 10	MA	66,2
	ZZ	66,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	31,3
	IL	78,6
	JM	129,1
	TR	88,8
	UY	71,0
	ZZ	79,8
0805 50 10	TR	56,9
	ZZ	56,9
0808 10 80	CA	120,5
	CL	90,0
	CN	74,9
	US	119,9
	ZA	180,1
	ZZ	117,1
0808 20 50	CN	59,0
	TR	133,1
	ZZ	96,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 8 listopada 2011 r.

w sprawie zmiany decyzji 2011/734/UE skierowanej do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanych za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu

(2011/791/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 126 ust. 9 i art. 136,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 136 ust. 1 lit. a) TFUE przewiduje możliwość przyjęcia środków w odniesieniu do państw członkowskich, których walutą jest euro, w celu wzmocnienia koordynacji i nadzoru ich dyscypliny budżetowej.
- (2) W art. 126 TFUE określono, że państwa członkowskie mają unikać nadmiernego deficytu budżetowego oraz ustanowiono w tym celu procedurę nadmiernego deficytu. Pakt na rzecz stabilności i wzrostu, którego część naprawcza obejmuje przepisy wykonawcze regulujące procedurę nadmiernego deficytu, stanowi ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.
- (3) W dniu 27 kwietnia 2009 r. Rada, zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), podjęła decyzję o istnieniu nadmiernego deficytu w Grecji.
- (4) Dnia 10 maja 2010 r. Rada, na mocy art. 126 ust. 9 i art. 136 TFUE, przyjęła decyzję 2010/320/UE⁽¹⁾ skierowaną do Grecji celem wzmocnienia i pogłębienia

nadzoru budżetowego oraz wezwania Grecji do zastosowania środków służących ograniczeniu deficytu uznanemu za niezbędne w celu likwidacji nadmiernego deficytu najpóźniej do roku 2014. Rada określiła następującą ścieżkę dostosowania: deficyt publiczny nieprzekraczający 18 508 mln EUR w 2010 r., 17 065 mln EUR w 2011 r., 14 916 mln EUR w 2012 r., 11 399 mln EUR w 2013 r. i 6 385 mln EUR w 2014 r.

- (5) Decyzja 2010/320/UE została kilkakrotnie znacząco zmieniona⁽²⁾. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dnia 12 lipca 2011 r. została ona decyzją Rady 2011/734/UE⁽³⁾ przekształcona dla zachowania przejrzystości.
- (6) We wrześniu 2011 r. stało się jasne, że – uwzględniając wykonanie budżetu do września tego roku i przy założeniu niezmiennego kursu polityki – osiągnięcie założonego poziomu deficytu na 2011 r. nie będzie możliwe, co może zagrozić ogólnej wiarygodności programu. W październiku 2011 r. rząd grecki ogłosił środki mające na celu zminimalizowanie odchylenia w realizacji budżetu na 2011 r. oraz przedstawił projekt budżetu na rok 2012, który w założeniu ma umożliwić osiągnięcie pułapu na 2012 r. ustanowionego na mocy decyzji 2010/320/UE. Zapowiedziane środki mają zostać uchwalone do końca października 2011 r. Środki te były przedmiotem obszernych dyskusji między władzami greckimi a służbami Komisji.
- (7) W związku z powyższym właściwa wydaje się zmiana decyzji 2011/734/UE w wielu kwestiach, przy jednoczesnym utrzymaniu terminu korekty nadmiernego deficytu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 11.6.2010, s. 6.

⁽²⁾ Decyzja 2010/486/UE (Dz.U. L 241 z 14.9.2010, s. 12); decyzja 2011/57/UE (Dz.U. L 26 z 29.1.2011, s. 15); decyzja 2011/257/UE (Dz.U. L 110 z 29.4.2011, s. 26).

⁽³⁾ Dz.U. L 296 z 15.11.2011, s. 38.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 2 decyzji 2011/734/UE wprowadza się następującą zmianę:

1) dodaje się nowy ustęp w brzmieniu:

„6a. Grecja niezwłocznie przyjmuje i wdraża następujące środki:

- a) obniżenie ulg podatkowych, w szczególności kwot wolnych od podatku dochodowego od osób fizycznych, w celu zwiększenia przychodów o co najmniej 2 831 mln EUR w 2012 r.;
- b) wprowadzenie stałej opłaty od nieruchomości, pobieranej przez faktury za energię elektryczną, w celu uzyskania co najmniej 1 667 mln EUR w 2011 r. i 1 750 mln rocznie od 2012 r.;
- c) natychmiastowe wdrożenie zmienionej siatki płac dla urzędników służby cywilnej, które przyczyni się do zmniejszenia wydatków o co najmniej 101 mln EUR w 2011 r.; w związku z tym na 2012 r. przypadnie z przeniesienia kwota co najmniej 552 mln EUR; oszczędności te mają charakter dodatkowy w stosunku do przewidzianych w średniookresowej strategii budżetowej do 2015 r. Reformie tej muszą podlegać wszyscy pracownicy sektora instytucji rządowych i samorządowych, z wyjątkiem osób objętych szczególnymi systemami wynagrodzeń. Te oszczędności netto uwzględniają wpływ powyższego środka na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie społeczne, a także premie, które są wypłacane na rzecz określonych kategorii pracowników;
- d) obniżenie zarówno głównych, jak i dodatkowych emerytur, a także ryczałtowych kwot wypłacanych z chwilą przejścia na emeryturę, w celu zaoszczędzenia co najmniej 219 mln EUR w 2011 r.; w związku z tym na 2012 r. przypadnie z przeniesienia kwota 446 mln EUR; oszczędności te mają charakter dodatkowy w stosunku do tych przewidzianych w średniookresowej strategii budżetowej;
- e) ograniczenie wydatków tzw. „zielonego funduszu” (Green Fund) do 5 % zasilających go kwot, w celu zaoszczędzenia 360 mln EUR w 2012 r.;
- f) decyzje ministerialne lub okólniki dotyczące środków w zakresie akcyzy na gaz ziemny, oleju opałowego oraz podatków od pojazdów silnikowych, przewidzianych w średniookresowej strategii budżetowej;
- g) decyzje ministerialne dotyczące jednolitego uregulowania świadczeń zdrowotnych zapewnianych przez szereg funduszy zabezpieczenia społecznego;

- h) przepisy dotyczące pobierania podatku solidarnościowego u źródła;
- i) decyzje ministerialne o wszczęciu procedur zamknięcia, połączenia lub znacznego ograniczenia wielkości różnych jednostek. Dotyczy to KED, ETA, ODDY, państwowego instytutu ds. młodzieży (National Youth Institute), EOMEX, IGME, OSK, DEPANOM, THEMIS, ETHYAGE oraz ERT, a także 35 innych mniejszych jednostek;
- j) decyzja ministerialna określająca kryteria niepełnosprawności na potrzeby przyznawania rent inwalidzkich, spójne z osiągnięciem celów w zakresie oszczędności określonych w średniookresowej strategii budżetowej;
- k) ustawa o zamrożeniu indeksacji zarówno głównych, jak i dodatkowych emerytur do 2015 r.;
- l) zakończenie prac nad zatwierdzonym wykazem leków, w którym określone są ceny naliczane funduszom zabezpieczenia społecznego;
- m) przeniesienie do funduszu prywatyzacyjnego (Hellenic Republic Asset Development Fund, HRADF) następujących aktywów: Alpha Bank (0,619 % akcji); Narodowy Bank Grecji (1,234 % akcji); Piraeus Bank (1,308 % akcji); zarząd portu w Pireusie (23,1 % akcji); zarządy portów Elefsina, Lavrio, Igoumenitsa, Alexandroupolis, Volos, Kavala, Korfu, Patras, Rafina, Heraklion (100 % akcji); przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne w Atenach (27,3 % akcji); przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne w Salonikach (40 % akcji); regionalne państwowe porty lotnicze (przeniesienie praw do koncesji); przybrzeżne magazyny gazu ziemnego „South Kavala” (przeniesienie praw do obecnych i przyszłych koncesji); autostrady greckie (przeniesienie praw gospodarczych do obecnych i przyszłych koncesji); Egnatia Odos (100 % akcji); grecka poczta (90 % akcji); OPAP, SA (29 % akcji); cztery budynki państwowe;
- n) wyznaczenie doradców prawnych, technicznych i finansowych dla co najmniej czternastu z tych prywatyzacji, których przeprowadzenie jest planowane do końca 2012 r.;
- o) dalsze środki umożliwiające dostosowanie płac do warunków gospodarczych – w oparciu o dialog z partnerami społecznymi oraz przy uwzględnieniu celów w zakresie tworzenia i utrzymania miejsc pracy oraz poprawy konkurencyjności przedsiębiorstw. W szczególności: przedłużenie obowiązywania umów zbiorowych dla określonych branż i grup zawodowych oraz tzw. zasada uprzywilejowania zostają zawieszane w okresie obowiązywania średniookresowej strategii budżetowej w taki sposób, aby umowy zawierane na poziomie poszczególnych przedsiębiorstw miały pierwszeństwo przed układami branżowymi i zawodowymi; umowy zbiorowe na poziomie przedsiębiorstw mogą być zawierane przez związki zawodowe lub, jeżeli w przedsiębiorstwie nie działają związki zawodowe, przez członków rad zakładowych lub innych przedstawicieli pracowników, niezależnie od wielkości przedsiębiorstwa.”;

2) w ust. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) budżet na 2012 r. zgodny z celami średniookresowej strategii budżetowej oraz pułapami deficytu określonymi w niniejszej decyzji; aktualizacja i opublikowanie informacji na temat szeregu środków przewidzianych w średniookresowej strategii budżetowej; niezbędne do wykonania budżetu akty prawne dotyczące podatków i wydatków, które muszą zostać przyjęte najpóźniej z chwilą uchwalenia budżetu;”;

b) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) ocena wyników pierwszego etapu niezależnego funkcjonalnego przeglądu administracji centralnej, prowadząca do przygotowania planu działania w zakresie wdrażania zaleceń dotyczących polityki operacyjnej. W zaleceniach tych określa się, w jaki sposób można osiągnąć usprawnienie i zwiększenie skuteczności służby publicznej, jak ustanowić jasny zakres obowiązków i hierarchii decyzyjnych w departamentach ministerialnych, eliminując nakładanie się kompetencji, oraz poprawić mobilność między ministerstwami i w obrębie ministerstw; zakończenie trwającego funkcjonalnego przeglądu istniejących programów socjalnych;”;

c) dodaje się litery w brzmieniu:

„i) wyznaczenie doradców dla pozostałych transakcji prywatyzacyjnych zaplanowanych na 2012 r. i nieuwzględnionych w ust. 6a lit. n); przyspieszenie rejestracji gruntów będących własnością państwa oraz uchwalania przepisów wykonawczych w zakresie nieruchomości turystycznych i użytkowania gruntów; ustanowienie i rozpoczęcie działalności przez nowy sekretariat generalny ds. majątku publicznego, współpracujący z niedawno połączonymi agencjami KED/ETA (odpowiednio, agencja ds. ogólnego zarządzania nieruchomościami oraz agencja ds. nieruchomości turystycznych), które przygotowują nieruchomości na potrzeby prywatyzacji zbywalnych aktywów posiadających wartość handlową. Celem jest poprawa zarządzania nieruchomościami państwowymi, uwolnienie ich od obciążeń i przygotowanie do prywatyzacji; utworzenie sześciu portfeli nieruchomości przez HRDAF; przyjęcie aktu prawnego w sprawie przeniesienia na rzecz państwa nieruchomości i ruchomości należących do zamykanych jednostek;

j) reforma administrowania dochodami, poprzez: uruchomienie jednostki obsługującej »dużych« podatników; usunięcie barier dla skutecznej administracji podatkowej poprzez wdrożenie najważniejszych reform nowego prawa podatkowego, w tym zastąpienie personelu kierowniczego, który nie osiąga celów w zakresie skuteczności działania, oraz weryfikacja kwalifikacji inspektorów podatkowych; rozpoczęcie działalności przez nowo utworzony organ przyspieszonego (tj. w ciągu 90 dni) rozstrzygania sporów administracyjnych, umożliwiający szybkie działania w istotnych sprawach; centralizację funkcji oraz połączenie co najmniej 31 urzędów skarbowych;

k) wzmocnienie kontroli wydatków poprzez mianowanie stałych urzędników odpowiedzialnych za kwestie rachunkowości finansowej we wszystkich ministerstwach;

l) publikacja średniookresowego planu zatrudnienia na okres do 2015 r., zgodnego z zasadą zastępowania jedynie co piątego odchodzącego pracownika, obowiązującą w stosunku do całego sektora instytucji rządowych i samorządowych, bez wyjątków sektorowych; przeniesienie około 15 000 pracowników zatrudnionych obecnie przez różne jednostki rządowe do rezerwy kadrowej oraz przeniesienie około 15 000 pracowników na wcześniejszą emeryturę. Pracownicy skierowani do rezerwy kadrowej oraz na wcześniejszą emeryturę mają otrzymywać przez okres maksymalnie 12 miesięcy 60 % swojego wynagrodzenia podstawowego (z wyłączeniem wynagrodzenia za nadgodziny i innych dodatkowych płatności). Ten okres 12 miesięcy może zostać przedłużony do maksymalnie 24 miesięcy w przypadku pracowników bliskich przejścia na emeryturę. Płatności na rzecz pracowników będących w rezerwie kadrowej stanowią część ich odpłaty;

m) zmiana wykazu zawodów związanych z ciężkimi i szczególnie uciążliwymi warunkami pracy, tak aby obejmował mniej niż 10 % zatrudnionych. Gruntowna zmiana zasad funkcjonowania dodatkowych/uzupełniających publicznych funduszy emerytalnych, w tym funduszy świadczeń oraz systemów ryczałtowych, w celu ustabilizowania wydatków na emerytury, zagwarantowania neutralności budżetowej tych systemów oraz zapewnienia średnio- i długoterminowej stabilności systemu. Wprowadzone zmiany muszą zapewnić: dalsze ograniczenie liczby działających funduszy; likwidację zaburzeń równowagi w funduszach deficytowych; stabilizację obecnych wydatków na zrównoważonym poziomie poprzez stosowne korekty, które będą dokonywane począwszy od dnia 1 stycznia 2012 r.; oraz długookresową stabilność programów dodatkowych poprzez ścisłe uzależnienie wysokości świadczeń od zgromadzonych składek.”;

3) w ust. 8 dodaje się litery w brzmieniu:

„c) rozpoczęcie drugiego etapu uruchomionego już funkcjonalnego przeglądu programów socjalnych, który to etap obejmuje bardziej szczegółowy przegląd poszczególnych programów, mając na celu zmniejszenie nadmiernej fragmentacji, uzyskanie oszczędności i zwiększenie wydajności;

d) objęcie wszystkich czynności medycznych systemem recept elektronicznych (leki, skierowania, badania diagnostyczne, zabiegi chirurgiczne) zarówno w placówkach państwowej służby zdrowia, jak i wśród usługodawców, którzy podpisali odpowiednie umowy z EOPYY oraz funduszami zabezpieczenia społecznego; przygotowywanie szczegółowych miesięcznych sprawozdań kontrolnych przez placówki państwowej służby zdrowia oraz pozostałych usługodawców; wprowadzenie – w oparciu o doświadczenia innych państw członkowskich UE – niższego udziału własnego pacjenta w cenie leku dla leków generycznych, których cena jest znacznie niższa niż cena referencyjna (niższa niż 60 % ceny referencyjnej); publikowanie przez fundusze zabezpieczenia społecznego rocznego sprawozdania na temat leków na receptę; wprowadzenie we wszystkich szpitalach rejestrów zobowiązań;

- e) przejście na nowy, scentralizowany system zamówień produktów farmaceutycznych oraz wyrobów medycznych w ramach państwowej służby zdrowia za pośrednictwem komitetu ds. koordynacji zamówień, przy wsparciu komitetu ds. specyfikacji, przy wykorzystaniu jednolitego systemu kodowania dla artykułów medycznych i produktów farmaceutycznych;
- f) przyjęcie przepisów służących usprawnieniu procedur przedkładania oraz zatwierdzania budżetów uzupełniających, w celu wzmocnienia kontroli wydatków; kontynuacja procesu ustanawiania rejestrów zobowiązań, które mają obejmować cały sektor instytucji rządowych i samorządowych.”;

4) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„9. Do końca czerwca 2012 r. Grecja przyjmuje następujące środki:

- a) przygotowanie środków, które mają zostać przyjęte wraz z budżetem na rok 2013 i wraz z budżetem na rok 2014, rozpoczęcie przeglądu programów wydatków publicznych, w celu określenia środków o wartości 3 % PKB. Przegląd jest sporządzany przy wykorzystaniu

zewnętrznej pomocy technicznej i musi koncentrować się na kwestiach emerytur oraz transferów socjalnych (przy jednoczesnym utrzymaniu podstawowej ochrony socjalnej); zmniejszenie wydatków na obronność bez uszczerbku dla zdolności obronnych kraju; restrukturyzacja administracji centralnej i lokalnej; korekty szczególnych systemów płac; określenie szczegółów dalszej racjonalizacji wydatków na produkty farmaceutyczne i wydatków operacyjnych szpitali, jak również pieniężnych świadczeń socjalnych.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Greckiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ATALANTA/4/2011**z dnia 2 grudnia 2011 r.****w sprawie mianowania dowódcy sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta)**

(2011/792/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii ⁽¹⁾ (Atalanta), w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 6 ust. 1 wspólnego działania 2008/851/WPZiB Rada upoważniła Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) do podejmowania decyzji w sprawie mianowania dowódcy sił UE.
- (2) W dniu 5 lipca 2011 r. KPiB przyjął decyzję Atalanta/3/2011 ⁽²⁾ w sprawie mianowania wiceadmirała Thomasa JUGELA dowódcą sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii.
- (3) Dowódca operacji UE zalecił mianowanie kapitana Jorge MANSO nowym dowódcą sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii.

(4) Komitet Wojskowy UE popiera to zalecenie.

(5) Zgodnie z art. 5 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowaniu ani we wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie obronne,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Kapitan Jorge MANSO zostaje niniejszym mianowany dowódcą sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 6 grudnia 2011 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 grudnia 2011 r.

W imieniu Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa

O. SKOOG

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33.⁽²⁾ Dz.U. L 177 z 6.7.2011, s. 26.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 19 października 2011 r.****w sprawie stanowiska Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ds. Rolnictwa utworzonego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi, w odniesieniu do zmiany załącznika 9 do tej Umowy**

(2011/793/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję 2002/309/WE Euratom Rady i – w odniesieniu do Umowy w sprawie współpracy naukowej i technologicznej – Komisji, z dnia 4 kwietnia 2002 r. w sprawie zawarcia siedmiu umów z Konfederacją Szwajcarską⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 2 akapit drugi tiret szóste,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotycząca handlu produktami rolnymi⁽²⁾ (zwana dalej „Umową”) weszła w życie dnia 1 czerwca 2002 r.
- (2) W art. 6 Umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Rolnictwa (zwany dalej „Komitetem”), którego zadaniem jest zarządzanie umową i zapewnienie jej prawidłowego funkcjonowania.
- (3) Zgodnie z art. 6 ust. 4 i 7 Umowy w dniu 21 października 2003 r. Komitet ustanowił swój wewnętrzny regulamin⁽³⁾ oraz powołał grupy robocze niezbędne do stosowania załączników do Umowy⁽⁴⁾.
- (4) Dwustronna grupa robocza ds. produktów ekologicznych zebrała się, aby zbadać w szczególności zakres stosowania załącznika 9, przepisy dotyczące przywozu stosowane przez Strony oraz wymianę informacji między nimi, w celu skierowania do Komitetu zaleceń w tym zakresie, w celu dostosowania załącznika 9 do Umowy.

(5) Zgodnie z załącznikiem 11 do Umowy Komitet może podjąć decyzję o zmianie załączników do Umowy.

(6) Szef delegacji Unii Europejskiej wyraża w ramach Wspólnego Komitetu ds. Rolnictwa zgodę Unii Europejskiej dotyczącą ostatecznej wersji projektu decyzji Wspólnego Komitetu.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 37 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007⁽⁵⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ds. Rolnictwa, utworzonego na mocy art. 6 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu ds. Rolnictwa załączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2Decyzja Wspólnego Komitetu ds. Rolnictwa jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po jej przyjęciu.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 października 2011 r.

W imieniu Komisji

Dacian CIOLOȘ

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 132.⁽³⁾ Wspólne stanowisko przyjęte przez Radę w dniu 21 lipca 2003 r. Decyzja Wspólnego Komitetu nr 1/2003 z dnia 21 października 2003 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego (Dz.U. L 303 z 21.11.2003, s. 24).⁽⁴⁾ Wspólne stanowisko przyjęte przez Radę w dniu 21 lipca 2003 r. Decyzja Wspólnego Komitetu nr 2/2003 z dnia 21 października 2003 r. w sprawie powołania grup roboczych (Dz.U. L 303 z 21.11.2003, s. 27).⁽⁵⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

PROJEKT

DECYZJA NR 2/2011 WSPÓLNEGO KOMITETU DS. ROLNICTWA

z dnia 25 listopada 2011 r.

dotycząca zmiany załącznika 9 do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi

WSPÓLNY KOMITET DS. ROLNICTWA,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą handlu produktami rolnymi, w szczególności jej art. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotycząca handlu produktami rolnymi (zwana dalej „Umową”) weszła w życie z dniem 1 czerwca 2002 r.
- (2) Załącznik 9 do Umowy ma na celu ułatwienie i wspieranie dwustronnego handlu produktami ekologicznymi pochodzącymi z Unii Europejskiej i ze Szwajcarii.
- (3) Na mocy art. 8 załącznika 9 do Umowy grupa robocza ds. produktów ekologicznych bada każdą sprawę dotyczącą załącznika 9 i jego wdrożenia oraz kieruje do Komitetu zalecenia. Grupa ta spotkała się w celu zbadania w szczególności zakresu zastosowania Umowy, przepisów dotyczących przywozu stosowanych przez obie strony Umowy i wymiany informacji między nimi. Grupa robocza stwierdziła, że treść artykułów załącznika 9 dotyczących tych kwestii powinna zostać dostosowana do rozwoju produkcji ekologicznej i rynku produktów ekologicznych,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W załączniku 9 do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 wyraz „roślinnych” zastępuje się wyrazem „rolniczych”;
 - b) skreśla się ust. 2;
- 2) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Państwa trzecie i organy kontrolne w państwach trzecich

1. Umawiające się Strony czynią starania, aby zapewnić równoważność ustaleń dotyczących przywozu mających zastosowanie do produktów otrzymywanych w ramach produkcji ekologicznej i pochodzących z państw trzecich.

2. W celu praktycznego zapewnienia równoważności względem państw trzecich i organów kontrolnych w państwach trzecich Umawiające się Strony ustanawiają właściwą współpracę, aby skorzystać wzajemnie ze swoich doświadczeń oraz konsultują się przed uznaniem i włączeniem państwa trzeciego lub organizmu kontrolnego do wykazów sporządzonych w tym celu w ich przepisach ustawowych i wykonawczych.”;

- 3) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Wymiana informacji

1. Na mocy art. 8 Umowy Strony i państwa członkowskie przekazują sobie w szczególności następujące informacje i dokumenty:

— wykaz właściwych organów, organów kontrolnych i ich numerów kodu, jak też sprawozdania dotyczące nadzoru dokonywanego przez odpowiedzialne za to zadanie organy,

— wykaz decyzji administracyjnych upoważniających do przywozu produktów otrzymywanych w ramach produkcji ekologicznej i pochodzących z państwa trzeciego,

— nieprawidłowości i naruszenia przepisów ustawowych i wykonawczych wymienionych w dodatku 1 zmieniające ekologiczny charakter produktu. Poziom, na którym informacje są przekazywane, zależy od wagi i zakresu nieprawidłowości lub naruszenia stwierdzonego zgodnie z dodatkiem.

2. Strony gwarantują poufne traktowanie informacji, o których mowa w ust. 1 tiret trzecie.”;
- 4) dodatek 1 i dodatek 2 zastępuje się, odpowiednio, tekstem dodatku 1 i dodatku 2 zamieszczonym w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2011 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 listopada 2011 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu ds. Rolnictwa

*W imieniu szefa delegacji
Unii Europejskiej*
Nicolas VERLET

*Przewodniczący i szef delegacji
Szwajcarii*
Jacques CHAVAZ

Sekretarz Komitetu
Michael WÜRZNER

ZAŁĄCZNIK

„Dodatek 1

Wykaz aktów, o których mowa w art. 3, dotyczących produktów rolnych i środków spożywczych otrzymywanych w ramach produkcji ekologicznej

Przepisy wykonawcze mające zastosowanie w Unii Europejskiej:

- rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 967/2008 z dnia 29 września 2008 r. (Dz.U. L 264 z 3.10.2008, s. 1),
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 426/2011 z dnia 2 maja 2011 r. (Dz.U. L 113 z 13.5.2011, s. 1),
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25), ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 590/2011 z dnia 20 czerwca 2011 r. (Dz.U. L 161 z 21.6.2011, s. 9).

Przepisy mające zastosowanie w Konfederacji Szwajcarskiej:

- rozporządzenie z dnia 22 września 1997 r. w sprawie rolnictwa ekologicznego i znakowania wyprodukowanych ekologicznie produktów i środków spożywczych (rozporządzenie w sprawie rolnictwa ekologicznego), ostatnio zmienione dnia 27 października 2010 r. (RO 2010 5859)
- rozporządzenie Federalnego Ministerstwa Gospodarki z dnia 22 września 1997 r. w sprawie rolnictwa ekologicznego, ostatnio zmienione dnia 25 maja 2011 r. (RO 2011 2369).

Wykluczenie z systemu równoważności:

- produkty szwajcarskie powstałe na bazie składników wyprodukowanych w ramach przechodzenia na rolnictwo ekologiczne,
- produkty pochodzące ze szwajcarskiej produkcji mięsa koziego, jeżeli zwierzęta objęte są odstępstwem przewidzianym w art. 39d rozporządzenia w sprawie rolnictwa ekologicznego i znakowania wyprodukowanych ekologicznie produktów i środków spożywczych (*)

(*) (RS 910.18)”.

„Dodatek 2

Zasady stosowania

Zasady etykietowania dotyczące pasz dla zwierząt ekologicznych obowiązujące w ustawodawstwie Umawiającej się Strony dokonującej przywozu mają zastosowanie do przywozu dokonywanego przez drugą Stronę.”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 30 listopada 2011 r.****ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach środków stosowanych w stanach zagrożenia, przedsięwziętych w celu zwalczania ptasiej grypy w Niderlandach w 2010 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8714)***(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)**

(2011/794/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia finansowego i art. 90 ust. 1 przepisów wykonawczych zaciągnięcie zobowiązań na wydatki z budżetu Unii powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, określającą istotne elementy działania obejmującego wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organy, którym instytucja ta przekazała uprawnienia.

(2) W decyzji 2009/470/WE określono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Aby przyczynić się do jak najszybszego zwalczania ptasiej grypy, Unia powinna wnieść wkład finansowy w wydatki kwalifikowalne poniesione przez państwa członkowskie. W art. 4 ust. 3 tiret pierwsze i drugie wspomnianej decyzji ustanowiono zasady dotyczące wartości procentowej, którą należy zastosować do kosztów poniesionych przez państwa członkowskie.

(3) W art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiającego zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG⁽²⁾ ustanowiono zasady dotyczące wydatków kwalifikujących się do wsparcia finansowego Unii.

(4) Decyzją wykonawczą Komisji 2011/204/UE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie wkładu finansowego Unii przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy w Danii i Niderlandach w 2010 r.⁽³⁾ przyznano m.in. wkład finansowy Unii przeznaczony na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy w Niderlandach w 2010 r. W dniu 20 maja 2011 r. Niderlandy złożyły oficjalny wniosek o zwrot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

(5) Wypłatę wkładu finansowego Unii należy uzależnić od rzeczywistego przeprowadzenia zaplanowanych działań i dostarczenia przez władze w ustalonym terminie wszelkich niezbędnych informacji.

(6) Zgodnie z art. 3 ust. 4 decyzji 2009/470/WE Niderlandy bezzwłocznie poinformowały Komisję i pozostałe państwa członkowskie o środkach zastosowanych zgodnie z prawodawstwem Unii dotyczącym powiadamiania i zwalczania oraz o ich wynikach. Do wniosku o zwrot załączono, zgodnie z wymogiem art. 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005, sprawozdanie finansowe, dokumenty poświadczające, sprawozdanie epidemiologiczne na temat każdego gospodarstwa, w którym zwierzęta zostały poddane ubojowi lub zniszczone, oraz wyniki odpowiednich audytów.

(7) Uwagi Komisji, sposób obliczenia wydatków kwalifikowalnych oraz końcowe wnioski zostały przekazane Niderlandom w dniu 8 sierpnia 2011 r. Niderlandy zgodziły się z powyższym w e-mailu z dnia 16 sierpnia 2011 r.

(8) W związku z tym można teraz ustalić całkowitą kwotę wsparcia finansowego Unii przeznaczonego na wydatki kwalifikowalne poniesione w związku ze zwalczaniem ptasiej grypy w Niderlandach w 2010 r.

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 86 z 1.4.2011, s. 73.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Unii przeznaczony na wydatki związane ze zwalczaniem ptasiej grypy w Niderlandach w 2010 r. ustala się na 54 203,48 EUR.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja, stanowiąca decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego, skierowana jest do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 30 listopada 2011 r.****ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach środków stosowanych w stanach zagrożenia, przedsięwziętych w celu zwalczania choroby pęcherzykowej świń we Włoszech w 2009 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8715)***(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)**

(2011/795/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia finansowego i art. 90 ust. 1 przepisów wykonawczych zaciąganie zobowiązań na wydatki z budżetu Unii powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, określającą istotne elementy działania obejmującego wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organy, którym instytucja ta przekazała uprawnienia.
- (2) W decyzji 2009/470/WE określono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Aby przyczynić się do jak najszybszego zwalczania choroby pęcherzykowej świń, Unia powinna wnieść wkład finansowy w wydatki kwalifikowalne poniesione przez państwa członkowskie. W art. 3 ust. 6 tiret pierwsze wspomnianej decyzji ustanowiono zasady dotyczące wartości procentowej, którą należy zastosować do kosztów poniesionych przez państwa członkowskie.
- (3) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 349/2005⁽²⁾ ustanowiono zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG. W art. 3 tego rozporządzenia uregulowano zasady dotyczące wydatków kwalifikujących się do wsparcia finansowego Unii.
- (4) Decyzją Komisji 2010/143/UE z dnia 5 marca 2010 r. w sprawie wkładu finansowego Unii przeznaczonego na

środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu choroby pęcherzykowej świń we Włoszech w 2009 r.⁽³⁾ przyznano Włochom wkład finansowy Unii przeznaczony na koszty poniesione w związku ze zwalczaniem choroby pęcherzykowej świń.

- (5) W dniach 3 i 4 maja 2010 r. Włochy złożyły oficjalny wniosek o zwrot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 349/2005. Końcowe wnioski Komisji zostały przekazane Włochom e-mailem z dnia 29 czerwca 2011 r. Włochy zgodziły się z powyższym w e-mailu z dnia 23 sierpnia 2011 r.
- (6) Wypłatę wkładu finansowego Unii należy uzależnić od rzeczywistego przeprowadzenia zaplanowanych działań i dostarczenia przez władze w ustalonym terminie wszelkich niezbędnych informacji.
- (7) Władze Włoch całkowicie wypełniły zobowiązania techniczne i administracyjne przewidziane w art. 3 ust. 4 decyzji 2009/470/WE i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.
- (8) W związku z powyższym należy teraz ustalić całkowitą kwotę wkładu finansowego Unii w wydatki kwalifikowalne poniesione w związku ze zwalczaniem choroby pęcherzykowej świń we Włoszech w 2009 r.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Unii przeznaczony na wydatki związane ze zwalczaniem choroby pęcherzykowej świń we Włoszech w 2009 r. ustala się na 93 998,39 EUR. Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.2010, s. 12.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 30 listopada 2011 r.****w sprawie wkładu finansowego Unii przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy w Cloppenburgu, w Niemczech, w grudniu 2008 r. i styczniu 2009 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8716)***(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)**

(2011/796/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia finansowego i art. 90 ust. 1 przepisów wykonawczych zaciąganie zobowiązań na wydatki z budżetu Unii powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, określającą istotne składniki działania powodującego wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organy, którym instytucja ta przekazała uprawnienia.
- (2) W decyzji 2009/470/WE określono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Aby jak najszybciej zwalczyć ptasią grypę, Unia powinna wnieść wkład finansowy w wydatki kwalifikowalne poniesione przez państwa członkowskie. W art. 4 ust. 3 tiret pierwsze i drugie wspomnianej decyzji ustanowiono zasady dotyczące wartości procentowej, którą mogą stanowić wkłady finansowe Unii wypłacane w celu pokrycia kosztów poniesionych przez państwa członkowskie.
- (3) W art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiającego zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG⁽²⁾ ustanowiono zasady dotyczące wydatków kwalifikujących się do wsparcia finansowego Unii.
- (4) Decyzją Komisji 2009/581/WE z dnia 29 lipca 2009 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu grypy ptaków w Cloppenburgu, w Niemczech, w grudniu 2008 r. i styczniu 2009 r.⁽³⁾ przyznano wkład finansowy Unii przeznaczony na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy w Niemczech w grudniu 2008 r. i w styczniu 2009 r.
- (5) W dniu 3 września 2009 r. Niemcy złożyły oficjalny wniosek o zwrot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.
- (6) Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005 uzależnia wypłatę wkładu finansowego Unii od rzeczywistego przeprowadzenia zaplanowanych działań i dostarczenia przez władze w ustalonym terminie wszelkich niezbędnych informacji.
- (7) Zgodnie z decyzją 2009/581/WE należy wypłacić pierwszą transzę w wysokości 2 000 000 EUR jako część wkładu finansowego Unii.
- (8) Audyt przeprowadzony przez służby Komisji zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 349/2005 wykazał tylko drobne uchybienia finansowe.
- (9) Niemcy wypełniły zatem do tej pory zobowiązania techniczne i administracyjne przewidziane w art. 3 ust. 4 decyzji 2009/470/WE i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.
- (10) W związku z powyższym należy teraz ustalić wysokość drugiej transzy wsparcia finansowego Unii przeznaczonego na wydatki kwalifikowalne poniesione w związku ze zwalczaniem ptasiej grypy w Cloppenburgu, w Niemczech, w grudniu 2008 r. i styczniu 2009 r.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 198 z 30.7.2009, s. 83.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wypłaca się Niemcom drugą transzę w wysokości 4 000 000 EUR jako część wkładu finansowego Unii.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja, stanowiąca decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego, skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 30 listopada 2011 r.****ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach środków stosowanych w stanach zagrożenia, przedsięwziętych w celu zwalczania rzekomego pomoru drobiu w Hiszpanii w 2009 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8717)***(Jedynie tekst w języku hiszpańskim jest autentyczny)**

(2011/797/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia finansowego i art. 90 ust. 1 przepisów wykonawczych zaciąganie zobowiązań na wydatki z budżetu Unii powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, określającą istotne elementy działania obejmującego wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organy, którym instytucja ta przekazała uprawnienia.

(2) W decyzji 2009/470/WE określono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Aby przyczynić się do jak najszybszego zwalczania rzekomego pomoru drobiu, Unia powinna wnieść wkład finansowy w wydatki kwalifikowalne poniesione przez państwa członkowskie. W art. 3 ust. 6 tiret pierwsze wspomnianej decyzji ustanowiono zasady dotyczące wartości procentowej, którą należy zastosować do kosztów poniesionych przez państwa członkowskie.

(3) W art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiającego zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG ⁽²⁾ ustanowiono zasady dotyczące wydatków kwalifikujących się do wsparcia finansowego Unii.

(4) Decyzją wykonawczą Komisji 2011/208/UE z dnia 1 kwietnia 2011 r. w sprawie wkładu finansowego Unii przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu w Hiszpanii w 2009 r. ⁽³⁾ przyznano m.in. wkład finansowy Unii przeznaczony na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu w Hiszpanii w 2009 r. W dniu 31 maja 2011 r. Hiszpania złożyła oficjalny wniosek o zwrot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

(5) Wypłatę wkładu finansowego Unii należy uzależnić od rzeczywistego przeprowadzenia zaplanowanych działań i dostarczenia przez władze w ustalonym terminie wszelkich niezbędnych informacji.

(6) Zgodnie z art. 3 ust. 4 decyzji 2009/470/WE Hiszpania bezzwłocznie poinformowała Komisję i pozostałe państwa członkowskie o środkach zastosowanych zgodnie z prawodawstwem Unii dotyczącym powiadamiania i zwalczania oraz o ich wynikach. Do wniosku o zwrot załączono, zgodnie z wymogiem art. 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005, sprawozdanie finansowe, dokumenty poświadczające, sprawozdanie epidemiologiczne na temat każdego gospodarstwa, w którym zwierzęta zostały poddane ubojowi lub zniszczone, oraz wyniki odpowiednich audytów.

(7) Uwagi Komisji, sposób obliczenia wydatków kwalifikowalnych oraz końcowe wnioski zostały przekazane Hiszpanii w dniu 20 października 2011 r. Hiszpania zgodziła się z powyższym w e-mailu z dnia 20 października 2011 r.

(8) W związku z tym można teraz ustalić całkowitą kwotę wsparcia finansowego Unii przeznaczonego na wydatki kwalifikowalne poniesione w związku ze zwalczaniem rzekomego pomoru drobiu w Hiszpanii w 2009 r.

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 87 z 2.4.2011, s. 29.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Unii przeznaczony na wydatki związane ze zwalczaniem rzekomego pomoru drobiu w Hiszpanii w 2009 r. ustala się na 103 219,22 EUR.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja, stanowiąca decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego, skierowana jest do Królestwa Hiszpanii.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 30 listopada 2011 r.****w sprawie wkładu finansowego Unii przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy w Hiszpanii w 2009 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8721)***(Jedynie tekst w języku hiszpańskim jest autentyczny)**

(2011/798/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia finansowego i art. 90 ust. 1 przepisów wykonawczych zaciąganie zobowiązań na wydatki z budżetu Unii powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, określającą istotne składniki działania powodującego wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organy, którym instytucja ta przekazała uprawnienia.

(2) W decyzji 2009/470/WE określono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Aby jak najszybciej zwalczyć ptasią gripę, Unia powinna wnieść wkład finansowy w wydatki kwalifikowalne poniesione przez państwa członkowskie. W art. 4 ust. 3 tiret pierwsze i drugie wspomnianej decyzji ustanowiono zasady dotyczące wartości procentowej, którą mogą stanowić wkłady finansowe Unii wypłacane w celu pokrycia kosztów poniesionych przez państwa członkowskie.

(3) W art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiającego zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG⁽²⁾ ustanowiono zasady dotyczące wydatków kwalifikujących się do wsparcia finansowego Unii.

(4) Decyzją Komisji 2010/148/UE z dnia 5 marca 2010 r. w sprawie wkładu finansowego Unii przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu grypy ptaków w Republice Czeskiej, Niemczech,

Hiszpanii, Francji i we Włoszech w 2009 r.⁽³⁾ przyznano wkład finansowy Unii przeznaczony na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy m.in. w Hiszpanii w 2009 r.

(5) W dniu 3 maja 2010 r. Hiszpania złożyła oficjalny wniosek o zwrot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

(6) Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005 uzależnia wypłatę wkładu finansowego Unii od rzeczywistego przeprowadzenia zaplanowanych działań i dostarczenia przez władze w ustalonym terminie wszelkich niezbędnych informacji.

(7) Audyt przeprowadzony przez służby Komisji zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 349/2005 wykazał tylko drobne uchybienia finansowe.

(8) Hiszpania wypełniła zatem do tej pory zobowiązania techniczne i administracyjne przewidziane w art. 3 ust. 4 decyzji 2009/470/WE i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

(9) W związku z powyższym należy teraz ustalić wysokość pierwszej transzy wsparcia finansowego Unii przeznaczonego dla Hiszpanii na wydatki kwalifikowalne poniesione w związku ze zwalczaniem ptasiej grypy w 2009 r.

(10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wypłaca się Hiszpanii pierwszą transzę w wysokości 500 000,00 EUR jako część wkładu finansowego Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 60 z 10.3.2010, s. 22.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja, stanowiąca decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego, skierowana jest do Królestwa Hiszpanii.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 30 listopada 2011 r.****w sprawie wkładu finansowego Unii przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy w Polsce w 2007 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8722)***(Jedynie tekst w języku polskim jest autentyczny)**

(2011/799/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia finansowego i art. 90 ust. 1 przepisów wykonawczych zaciąganie zobowiązań na wydatki z budżetu Unii powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, określającą istotne składniki działania powodujące wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organy, którym instytucja ta przekazała uprawnienia.
- (2) W decyzji 2009/470/WE określono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Aby jak najszybciej zwalczyć ptasią gripę, Unia powinna wnieść wkład finansowy w wydatki kwalifikowalne poniesione przez państwa członkowskie. W art. 4 ust. 3 tiret pierwsze i drugie wspomnianej decyzji ustanowiono zasady dotyczące wartości procentowej, którą mogą stanowić wkłady finansowe Unii wypłacane w celu pokrycia kosztów poniesionych przez państwa członkowskie.
- (3) W art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiającego zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG⁽²⁾ ustanowiono zasady dotyczące wydatków kwalifikujących się do wsparcia finansowego Unii.
- (4) Decyzją Komisji 2008/557/WE z dnia 27 czerwca 2008 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty na pokrycie wydatków poniesionych w ramach środków

nadzwyczajnych zwalczania ptasiej grypy w Polsce w 2007 r.⁽³⁾ przyznano wkład finansowy Unii przeznaczony na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy w Polsce w 2007 r.

- (5) W dniu 13 marca 2008 r. Polska złożyła oficjalny wniosek o zwrot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.
- (6) Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005 uzależnia wypłatę wkładu finansowego Unii od rzeczywistego przeprowadzenia zaplanowanych działań i dostarczenia przez władze w ustalonym terminie wszelkich niezbędnych informacji.
- (7) Zgodnie z decyzją 2008/557/WE należy wypłacić pierwszą transzę w wysokości 845 000 EUR jako część wkładu finansowego Unii.
- (8) Audyt przeprowadzony przez służby Komisji zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 349/2005 wykazał tylko drobne uchybienia finansowe.
- (9) Polska wypełniła zatem do tej pory zobowiązania techniczne i administracyjne przewidziane w art. 3 ust. 4 decyzji 2009/470/WE i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.
- (10) W związku z powyższym należy teraz ustalić wysokość drugiej transzy wsparcia finansowego Unii przeznaczonego dla Polski na wydatki kwalifikowalne poniesione w związku ze zwalczaniem ptasiej grypy w 2007 r.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wypłaca się Polsce drugą transzę w wysokości 750 000 EUR jako część wkładu finansowego Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 180 z 9.7.2008, s. 15.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja, stanowiąca decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego, skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 30 listopada 2011 r.****w sprawie wkładu finansowego Unii przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu choroby niebieskiego języka w Niemczech w 2007 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8723)***(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)**

(2011/800/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia finansowego i art. 90 ust. 1 przepisów wykonawczych zaciąganie zobowiązań na wydatki z budżetu Unii powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, określającą istotne składniki działania powodującego wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organy, którym instytucja ta przekazała uprawnienia.
- (2) W decyzji Rady 2009/470/WE określono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Aby jak najszybciej zwalczyć chorobę niebieskiego języka, Unia powinna wnieść wkład finansowy w wydatki kwalifikowalne poniesione przez państwa członkowskie. W art. 3 ust. 6 tiret pierwsze wspomnianej decyzji ustanowiono wartość procentową, którą mogą stanowić wkłady finansowe Unii wypłacane w celu pokrycia kosztów poniesionych przez państwa członkowskie.
- (3) W art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiającego zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG ⁽²⁾ ustanowiono zasady dotyczące wydatków kwalifikujących się do wsparcia finansowego Unii.
- (4) Decyzją Komisji 2008/444/WE z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu choroby niebieskiego języka w Niemczech w 2007 r. ⁽³⁾ przyznano wkład finansowy Unii przeznaczony na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu choroby niebieskiego języka w Niemczech w 2007 r.
- (5) W dniu 6 czerwca 2008 r. Niemcy złożyły oficjalny wniosek o zwrot zgodnie z art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

- (6) Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005 uzależnia wypłatę wkładu finansowego Unii od rzeczywistego przeprowadzenia zaplanowanych działań i dostarczenia przez władze w ustalonym terminie wszelkich niezbędnych informacji.
- (7) Zgodnie z decyzją 2008/444/WE pierwszą transzę w wysokości 950 000,00 EUR wypłaca się jako część wkładu finansowego Unii.
- (8) Audyt przeprowadzony przez służby Komisji zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 349/2005 wykazał tylko drobne uchybienia finansowe.
- (9) Niemcy wypełniły zatem do tej pory zobowiązania techniczne i administracyjne przewidziane w art. 3 ust. 4 decyzji 2009/470/WE i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.
- (10) W związku z powyższym należy teraz ustalić drugą transzę wsparcia finansowego Unii przeznaczoną na wydatki kwalifikowalne poniesione w związku ze zwalczaniem choroby niebieskiego języka w Niemczech w 2007 r.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wypłaca się Niemcom drugą transzę w wysokości 1 950 000,00 EUR jako część wkładu finansowego Unii.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja, stanowiąca decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego, skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 156 z 14.6.2008, s. 18.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 30 listopada 2011 r.****ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach planów szczepień interwencyjnych przeciw chorobie niebieskiego języka we Francji w 2007 i 2008 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8727)***(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)**

(2011/801/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

Unii na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu choroby niebieskiego języka we Francji w 2007 i 2008 r.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3 i 4 oraz ust. 6 tiret drugie,

(5) W dniu 31 marca 2009 r. Francja złożyła oficjalny wniosek o zwrot zgodnie z art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

a także mając na uwadze, co następuje:

(6) Biuro ds. Żywności i Weterynarii przeprowadziło we Francji w dniach 24–28 listopada 2008 r. inspekcję, podczas której wykryto pewne braki techniczne. Braki te jednak nie zaszkodziły ogólnej realizacji programu ani nie spowodowały dodatkowych wydatków z budżetu Unii.

(1) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia finansowego i art. 90 ust. 1 przepisów wykonawczych zaciąganie zobowiązań na wydatki z budżetu Unii powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, określającą istotne składniki działania powodującego wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organy, którym instytucja ta przekazała uprawnienia.

(7) W dniach 1–4 grudnia 2009 r. przeprowadzono we Francji kontrolę finansową, w której stwierdzono, że wydatki przedstawione przez Francję są kwalifikowalne.

(2) W decyzji 2009/470/WE określono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Aby przyczynić się do jak najszybszego zwalczania choroby niebieskiego języka, Unia powinna wnieść wkład finansowy w wydatki kwalifikowalne poniesione przez państwa członkowskie. W art. 3 ust. 6 tiret drugie wspomnianej decyzji ustanowiono zasady dotyczące wartości procentowej, którą należy zastosować do kosztów poniesionych przez państwa członkowskie.

(8) Uwagi Komisji, sposób obliczenia wydatków kwalifikowalnych oraz końcowe wnioski przekazano Francji w piśmie z dnia 14 lipca 2011 r.

(3) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 349/2005⁽²⁾ ustanowiono zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG. W art. 3 tego rozporządzenia ustanowiono zasady dotyczące wydatków kwalifikujących się do wsparcia finansowego Unii.

(9) W związku z powyższym, zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji 2008/655/WE, należy teraz ustalić ogólną sumę wsparcia finansowego Unii przeznaczonego na wydatki kwalifikowalne poniesione w związku ze zwalczaniem choroby niebieskiego języka we Francji w 2007 i 2008 r.

(4) Decyzją Komisji 2008/655/WE⁽³⁾, zmienioną decyzją Komisji 2009/19/WE⁽⁴⁾ przyznano wkład finansowy

(10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZYJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Unii przeznaczony na wydatki związane ze zwalczaniem choroby niebieskiego języka we Francji w 2007 i 2008 r. ustala się na 23 162 004,20 EUR. Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 66.⁽⁴⁾ Dz.U. L 8 z 13.1.2009, s. 31.

Artykuł 2

Saldo wkładu finansowego ustala się na 2 041 295,20 EUR.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2011 r.

ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach planów szczepień interwencyjnych przeciw chorobie niebieskiego języka we Włoszech w 2007 i 2008 r.

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8728)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(2011/802/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu choroby niebieskiego języka we Włoszech w 2007 i 2008 r.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3 i 4 oraz ust. 6 tiret drugie,

(5) W dniu 12 marca 2009 r. Włochy złożyły oficjalny wniosek o zwrot zgodnie z art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 349/2005. Uwagi Komisji, sposób obliczenia wydatków kwalifikowalnych oraz końcowe wnioski przekazano Włochom w piśmie z dnia 28 marca 2011 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia finansowego i art. 90 ust. 1 przepisów wykonawczych zaciąganie zobowiązań na wydatki z budżetu Unii powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, określającą istotne składniki działania powodującego wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organy, którym instytucja ta przekazała uprawnienia.

(6) Wypłatę wkładu finansowego Unii należy uzależnić od rzeczywistego przeprowadzenia zaplanowanych działań i dostarczenia przez władze w ustalonym terminie wszelkich niezbędnych informacji.

(2) W decyzji 2009/470/WE określono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Aby przyczynić się do jak najszybszego zwalczania choroby niebieskiego języka, Unia powinna wnieść wkład finansowy w wydatki kwalifikowalne poniesione przez państwa członkowskie. W art. 3 ust. 6 tiret drugie wspomnianej decyzji ustanowiono zasady dotyczące wartości procentowej, którą należy zastosować do kosztów poniesionych przez państwa członkowskie.

(7) Władze Włoch całkowicie wypełniły zobowiązania techniczne i administracyjne przewidziane w art. 3 ust. 4 decyzji 2009/470/WE i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

(3) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 349/2005⁽²⁾ ustanowiono zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG. W art. 3 tego rozporządzenia ustanowiono zasady dotyczące wydatków kwalifikujących się do wsparcia finansowego Unii.

(8) W związku z powyższym, zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji 2008/655/WE, należy teraz ustalić ogólną sumę wsparcia finansowego Unii przeznaczonych na wydatki kwalifikowalne poniesione w związku ze zwalczaniem choroby niebieskiego języka we Włoszech w 2007 i 2008 r.

(4) Decyzją Komisji 2008/655/WE⁽³⁾, zmienioną decyzją 2009/19/WE⁽⁴⁾, przyznano wkład finansowy Unii na

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Unii przeznaczony na wydatki związane ze zwalczaniem choroby niebieskiego języka we Włoszech w 2007 i 2008 r. ustala się na 732 680,67 EUR. Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 2

Saldo wkładu finansowego ustala się na 1 336,20 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 66.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 8 z 13.1.2009, s. 31.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2011 r.

ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach planów szczepień interwencyjnych przeciw chorobie niebieskiego języka w Austrii w 2007 i 2008 r.

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8729)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(2011/803/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu choroby niebieskiego języka w Austrii w 2007 i 2008 r.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3 i 4 oraz ust. 6 tiret drugie,

(5) W dniu 31 marca 2009 r. Austria złożyła oficjalny wniosek o zwrot zgodnie z art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 349/2005. Uwagi Komisji, sposób obliczenia wydatków kwalifikowalnych oraz końcowe wnioski przekazano Austrii w piśmie z dnia 28 marca 2011 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia finansowego i art. 90 ust. 1 przepisów wykonawczych zaciąganie zobowiązań na wydatki z budżetu Unii powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, określającą istotne składniki działania powodującego wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organy, którym instytucja ta przekazała uprawnienia.

(6) Wpłatę wkładu finansowego Unii należy uzależnić od rzeczywistego przeprowadzenia zaplanowanych działań i dostarczenia przez władze w ustalonym terminie wszelkich niezbędnych informacji.

(2) W decyzji 2009/470/WE określono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Aby przyczynić się do jak najszybszego zwalczania choroby niebieskiego języka, Unia powinna wnieść wkład finansowy w wydatki kwalifikowalne poniesione przez państwa członkowskie. W art. 3 ust. 6 tiret drugie wspomnianej decyzji ustanowiono zasady dotyczące wartości procentowej, którą należy zastosować do kosztów poniesionych przez państwa członkowskie.

(7) Władze Austrii całkowicie wypełniły zobowiązania techniczne i administracyjne przewidziane w art. 3 ust. 4 decyzji 2009/470/WE i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

(3) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 349/2005⁽²⁾ ustanowiono zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG. W art. 3 tego rozporządzenia ustanowiono zasady dotyczące wydatków kwalifikujących się do wsparcia finansowego Unii.

(8) W związku z powyższym, zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji 2008/655/WE, należy teraz ustalić ogólną sumę wsparcia finansowego Unii przeznaczonego na wydatki kwalifikowalne poniesione w związku ze zwalczaniem choroby niebieskiego języka w Austrii w latach 2007–2008.

(4) Decyzją Komisji 2008/655/WE⁽³⁾, zmienioną decyzją 2009/19/WE⁽⁴⁾, przyznano wkład finansowy Unii na

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Unii przeznaczony na wydatki związane ze zwalczaniem choroby niebieskiego języka w Austrii w 2007 i 2008 r. ustala się na 1 706 326,35 EUR. Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 66.⁽⁴⁾ Dz.U. L 8 z 13.1.2009, s. 31.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Austrii.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 30 listopada 2011 r.****ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach planów szczepień interwencyjnych przeciw chorobie niebieskiego języka w Niderlandach w 2007 i 2008 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8732)***(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)**

(2011/804/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3 i 4 oraz ust. 6 tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia finansowego i art. 90 ust. 1 przepisów wykonawczych zaciąganie zobowiązań na wydatki z budżetu Unii powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, określającą istotne składniki działania powodującego wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organy, którym instytucja ta przekazała uprawnienia.

(2) W decyzji 2009/470/WE określono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Aby przyczynić się do jak najszybszego zwalczania choroby niebieskiego języka, Unia powinna wnieść wkład finansowy w wydatki kwalifikowalne poniesione przez państwa członkowskie. W art. 3 ust. 6 tiret drugie wspomnianej decyzji ustanowiono zasady dotyczące wartości procentowej, którą należy zastosować do kosztów poniesionych przez państwa członkowskie.

(3) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 349/2005⁽²⁾ ustanowiono zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG. W art. 3 tego rozporządzenia ustanowiono zasady dotyczące wydatków kwalifikujących się do wsparcia finansowego Unii.

(4) Decyzją Komisji 2008/655/WE⁽³⁾, zmienioną decyzją Komisji 2009/19/WE⁽⁴⁾, przyznano wkład finansowy Unii na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu choroby niebieskiego języka w Niderlandach w 2007 i 2008 r.

(5) W dniu 26 marca 2009 r. Niderlandy złożyły oficjalny wniosek o zwrot zgodnie z art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 349/2005. Uwagi Komisji, sposób obliczenia wydatków kwalifikowalnych oraz końcowe wnioski przekazano Niderlandom w piśmie z dnia 27 września 2010 r.

(6) Wypłatę wkładu finansowego Unii należy uzależnić od rzeczywistego przeprowadzenia zaplanowanych działań i dostarczenia przez władze w ustalonym terminie wszelkich niezbędnych informacji.

(7) Władze Niderlandów całkowicie wypełniły zobowiązania techniczne i administracyjne przewidziane w art. 3 ust. 4 decyzji 2009/470/WE i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

(8) W związku z powyższym, zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji 2008/655/WE, należy teraz ustalić ogólną sumę wsparcia finansowego Unii przeznaczonego na wydatki kwalifikowalne poniesione w związku ze zwalczaniem choroby niebieskiego języka w Niderlandach w latach 2007–2008.

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Unii przeznaczony na wydatki związane ze zwalczaniem choroby niebieskiego języka w Niderlandach w 2007 i 2008 r. ustala się na 7 672 725 EUR. Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 2

Saldo wkładu finansowego ustala się na 1 120 985 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 66.⁽⁴⁾ Dz.U. L 8 z 13.1.2009, s. 31.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2011 r.

ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach planów szczepień interwencyjnych przeciw chorobie niebieskiego języka w Szwecji w 2007 i 2008 r.

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8737)

(Jedynie tekst w języku szwedzkim jest autentyczny)

(2011/805/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3 i 4 oraz art. 3 ust. 6 tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia finansowego i art. 90 ust. 1 przepisów wykonawczych zaciąganie zobowiązań na wydatki z budżetu Unii powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, określającą istotne składniki działania powodującego wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organy, którym instytucja ta przekazała uprawnienia.

(2) W decyzji 2009/470/WE określono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Aby przyczynić się do jak najszybszego zwalczania choroby niebieskiego języka, Unia powinna wnieść wkład finansowy w wydatki kwalifikowalne poniesione przez państwa członkowskie. W art. 3 ust. 6 tiret drugie wspomnianej decyzji ustanowiono zasady dotyczące wartości procentowej, którą należy zastosować do kosztów poniesionych przez państwa członkowskie.

(3) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 349/2005⁽²⁾ ustanowiono zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG. W art. 3 wspomnianego rozporządzenia ustanowiono zasady dotyczące wydatków kwalifikujących się do wsparcia finansowego Unii.

(4) Decyzją Komisji 2008/655/WE⁽³⁾, zmienioną decyzją Komisji 2009/19/WE⁽⁴⁾, przyznano wkład finansowy Unii przeznaczony na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu choroby niebieskiego języka w Szwecji w 2007 i 2008 r.

(5) W dniu 30 marca 2009 r. Szwecja złożyła oficjalny wniosek o zwrot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 349/2005. Uwagi Komisji, sposób obliczenia wydatków kwalifikowalnych oraz końcowe wnioski zostały przekazane Szwecji pismem z dnia 28 marca 2011 r.

(6) Wypłatę wkładu finansowego Unii należy uzależnić od rzeczywistego przeprowadzenia zaplanowanych działań i dostarczenia przez władze w ustalonym terminie wszelkich niezbędnych informacji.

(7) Władze Szwecji całkowicie wypełniły zobowiązania techniczne i administracyjne przewidziane w art. 3 ust. 4 decyzji 2009/470/WE i w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

(8) W związku z powyższym należy teraz ustalić, zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji 2008/655/WE, całkowitą kwotę wsparcia finansowego Unii przeznaczonego na wydatki kwalifikowalne poniesione w związku ze zwalczaniem choroby niebieskiego języka w Szwecji w 2007 i 2008 r.

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Unii przeznaczony na wydatki związane ze zwalczaniem choroby niebieskiego języka w Szwecji w 2007 i 2008 r. ustala się na 1 281 076,73 EUR. Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 66.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 8 z 13.1.2009, s. 31.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 30 listopada 2011 r.****ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach planów szczepień interwencyjnych przeciwko chorobie niebieskiego języka w Luksemburgu w 2007 i 2008 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8742)***(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)***(2011/806/UE)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

Unii przeznaczony na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu choroby niebieskiego języka w Luksemburgu w 2007 r. i 2008 r.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3 i 4 i ust. 6 tiret drugie,

(5) W dniu 27 marca 2009 r. Luksemburg złożył oficjalny wniosek o zwrot zgodnie z art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 349/2005. Uwagi Komisji, sposób obliczenia wydatków kwalifikowalnych oraz końcowe wnioski przekazano Luksemburgowi pismem z dnia 30 marca 2011 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia finansowego i art. 90 ust. 1 przepisów wykonawczych zaciąganie zobowiązań na wydatki z budżetu Unii powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, określającą istotne składniki działania powodującego wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organy, którym instytucja ta przekazała uprawnienia.

(6) Wpłatę wkładu finansowego Unii należy uzależnić od rzeczywistego przeprowadzenia zaplanowanych działań i dostarczenia przez władze w ustalonym terminie wszelkich niezbędnych informacji.

(2) W decyzji 2009/470/WE określono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Aby przyczynić się do jak najszybszego zwalczania choroby niebieskiego języka, Unia powinna wnieść wkład finansowy w wydatki kwalifikowalne poniesione przez państwa członkowskie. W art. 3 ust. 6 tiret drugie wspomnianej decyzji ustanowiono zasady dotyczące wartości procentowej, którą należy zastosować do kosztów poniesionych przez państwa członkowskie.

(7) Władze Luksemburga całkowicie wypełniły zobowiązania techniczne i administracyjne przewidziane w art. 3 ust. 4 decyzji 2009/470/WE i w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

(3) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 349/2005 ⁽²⁾ ustanowiono zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG. W art. 3 wspomnianego rozporządzenia ustanowiono zasady dotyczące wydatków kwalifikujących się do wsparcia finansowego Unii.

(8) W związku z powyższym należy teraz ustalić, zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji 2008/655/WE, całkowitą kwotę wsparcia finansowego Unii przeznaczonego na wydatki kwalifikowalne poniesione w związku ze zwalczaniem choroby niebieskiego języka w Luksemburgu w 2007 i 2008 r.

(4) Decyzją Komisji 2008/655/WE ⁽³⁾, zmienioną decyzją Komisji 2009/19/WE ⁽⁴⁾, przyznano wkład finansowy

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Unii przeznaczony na wydatki związane ze zwalczaniem choroby niebieskiego języka w Luksemburgu w 2007 r. i 2008 r. ustala się na 471 212,25 EUR. Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 2

Saldo wkładu finansowego ustala się na 18 202,25 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 66.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 8 z 13.1.2009, s. 31.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Wielkiego Księstwa Luksemburga.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

2011/795/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 30 listopada 2011 r. ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach środków stosowanych w stanach zagrożenia, przedsięwziętych w celu zwalczania choroby pęcherzykowej świń we Włoszech w 2009 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8715)** 39

2011/796/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wkładu finansowego Unii przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy w Cloppenburgu, w Niemczech, w grudniu 2008 r. i styczniu 2009 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8716).....** 41

2011/797/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 30 listopada 2011 r. ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach środków stosowanych w stanach zagrożenia, przedsięwziętych w celu zwalczania rzekomego pomoru drobiu w Hiszpanii w 2009 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8717)** 43

2011/798/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wkładu finansowego Unii przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy w Hiszpanii w 2009 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8721).....** 45

2011/799/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wkładu finansowego Unii przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy w Polsce w 2007 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8722).....** 47

2011/800/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wkładu finansowego Unii przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu choroby niebieskiego języka w Niemczech w 2007 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8723).....** 49

2011/801/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 30 listopada 2011 r. ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach planów szczepień interwencyjnych przeciw chorobie niebieskiego języka we Francji w 2007 i 2008 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8727).....** 50

2011/802/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 30 listopada 2011 r. ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach planów szczepień interwencyjnych przeciw chorobie niebieskiego języka we Włoszech w 2007 i 2008 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8728)** 52

2011/803/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 30 listopada 2011 r. ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach planów szczepień interwencyjnych przeciw chorobie niebieskiego języka w Austrii w 2007 i 2008 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8729).....** 54

2011/804/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 30 listopada 2011 r. ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach planów szczepień interwencyjnych przeciw chorobie niebieskiego języka w Niderlandach w 2007 i 2008 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8732)...** 56

2011/805/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 30 listopada 2011 r. ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach planów szczepień interwencyjnych przeciw chorobie niebieskiego języka w Szwecji w 2007 i 2008 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8737).....** 58

2011/806/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 30 listopada 2011 r. ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach planów szczepień interwencyjnych przeciwko chorobie niebieskiego języka w Luksemburgu w 2007 i 2008 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8742)** 60

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

